Geçim derdini,
can sıkıntısını,
aşk yarasını
Karı-koca kavgasını
şipşak keser
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

150 KURUŞ
PAZAR GÜNLERİ ÇIKAR
SAYI:135

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

TARAMA: ZAGOR-T

YERLİ GIRGIRLAR

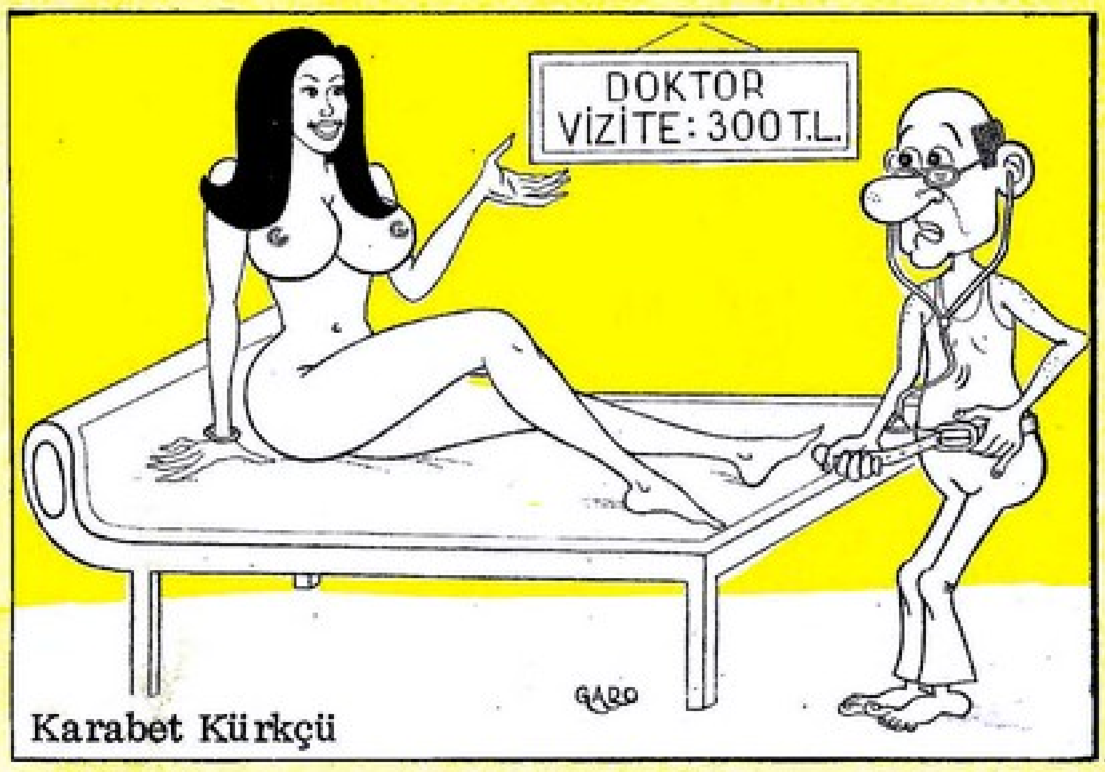

Karabet Kürkçü

-200 lira siz bana borçlusunuz doktorcuğum. Benim vizitem 500 lira.

Nuri Bilgin

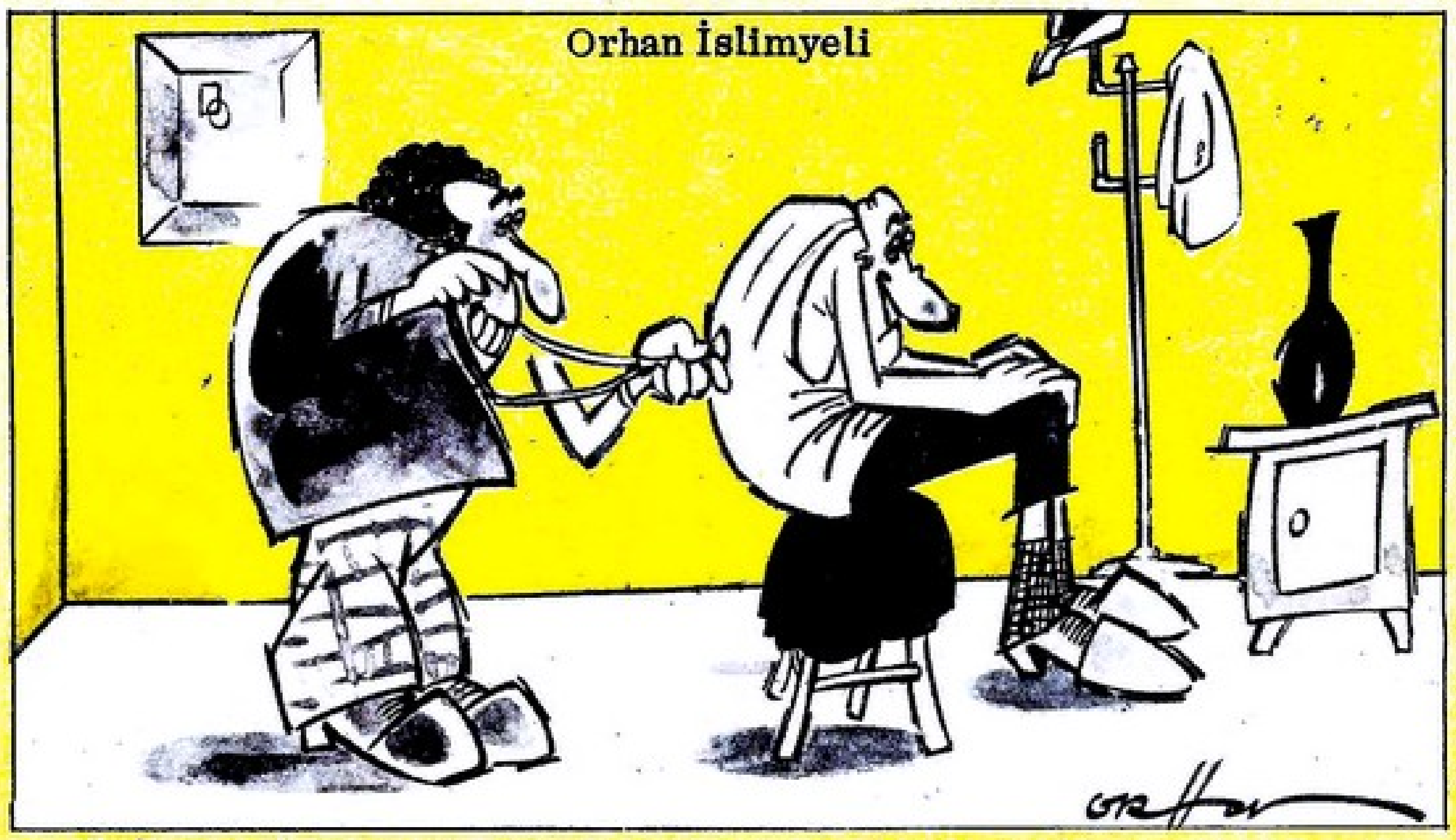

Orhan İslimyeli

-Daha çoook uzun yaşayacaksınız bayım.. Belki hükümetin kurulduğunu bile görebilirsiniz.

Veysel Donbaz

Hulki Onaran

-Bir hatıra resmi çekeyim sevgilim.

ÇİÇEĞİ BURNUNDA KARİKATÜRCÜLER

Sevgili burnu menekşeli meslektaşlarım...
Bu hafta az bir şey sizi, size şikâyet edeceğim. Karikatürlerinizin arkasına adınızı ve adresinizi yazmıyorsunuz. Bazen dosyaların içinde birbirine karışıyorlar. Hangi karikatür kimin olduğunu çıkarana kadar akla karayı seçiyorum. Zaten imzalarınız da bir alem. Kimi kuş kimi pipolu, kimi de padişah tuğrası gibi atıyor imzasını. Okuyabilene aşkolsun. Tekrar rica ediyorum. Her karikatürün arkasına adınızı ve adresinizi yazın.
Örneğin bu hafta "Renksiz Panter" karikatürü yayınlanan "Sedat" arkadaşım kim? Enver Sedat'ın mı acaba? Geçen hafta karikatürü çıkan Şenol Göncay'la Sedat bir an önce adreslerini göndermezlerse para yerine, nasihat alacaklar.. Haberleri ola..
Karikatürleriniz şen ola !.

OĞUZ ARAL

TALAT HERAL (Paşabahçe)
Gönderdiğiniz televizyonlu iki karikatürün dekonusu çok iyi, fakat çizgisi zayıf. Aynı konuları tekrar çok çok çizip, iyi olduğuna inanınca gönderin.

METİN OYDEMİR (Konya)
Çizginiz yıllanmış bir karikatürcü kadar usta. Hele mürekkep dağıtmayan bir kâğıda daha büyükçe çizerseniz çok daha rahat çizeceksiniz. Fakat nüktelerinizi daha önce çok ellenmiş ve dillenmiş konulardan seçiyorsunuz. Daha ilginç nükteler bulabildiğiniz zaman çok iyi bir karikatürcü olacaksınız. Yine beklerim.

ENGİN DEMİREL (Elâzığ)
Duvarlara ve yerlere tarama, elbiselere desen çizmekten vaz geçin. O karışıklık içinde asıl desen kayboluyor. Konu bulmak için daha fazla kafa yorun. Yetenekli bir gençsiniz..

GÜLHAN YURDATAPAN (Tekirdağ)
Tırnak, el kırışığı gibi ayrıntıları yapmayın. Adamlarınızın hepsi sıska... Şişman adamlar da çizin. Hareketlere dikkat edin. Yayımlanan "GÖZ DOKTORU" karikatürümüzdeki adamı öne doğru eğilmiş çizmemiz gerekirdi.

MURAT ARGON (Teşvikiye)
Karikatürlerinizin nükteleri iyi. Fakat insanları çok sade çizmeniz hareket ve ifade olanaklarını çok kısıtlıyor. Önce tipleri vücuduyla, eliyle, ayağıyla elbisesiyle ayrıntıları olarak çizmeye çalışın. Sonra sadeleştirirsiniz.

HİKMET AKKANIM (İskenderun)
Nüktesi aynı olan birçok (MC) karikatürü gönderildi. Fakat içlerinde çizgisi en iyi olduğu için sizinkini yayınlıyorum. Aynı olaylar karşısında birbirinden habersiz aynı espriyi düşünmeleri beni çok sevindirdi. Ellerine ve akıllarına sağlık.
Çizgileriniz çok usta Hikmet Kardeş. Sizin burnunuzdaki çiçek artık ağaç olmaya başlamış. Yalnız tipleri biraz daha sevimli ve resim havasından kurtararak çizin. Tazelerini beklerim.

MURAT YAĞAN (Ankara)
Nüktelerinizi yalnız kelime oyunlarına dayandırmayın. Daha değişik konular arayın. Yerlere tarama ve gölge koymayın. Bütün tiplere aynı toparlak burnu ve üçgen kafayı çizmeyin. Birbirine çok benziyorlar. Yenilerini beklerim. Başaracağınıza inanıyorum.

KEMAL AKIN (Yakacık)
Bazı karikatürlerinizin hem konusu hem de çizgisi yabancı karikatürcülerden alınma Kemal kardeş.. Bu hiç doğru bir şey değil. Düşünün ki o karikatürleri ben de görüyorum. Ben yutsam bile yüzbinlerce gırgır okuru yutmaz. Hepsi cin gibi.. Kendi esprileriniz daha güzel. Karışık çizmeyin.

HÜSEYİN KÜÇÜK (Antalya)
Resim çizgisiyle karikatür çizgisi birbirinden farklıdır. Sizin çizgileriniz resme çok yatkın. İnsanları daha sade ve gülünç çizin.

HAKSUN DURSUN (İzmir)
Çizgileriniz sade ve sağlam. Fakat daha iyi nükte bulacağınıza inanıyorum. (Petrol kuyusu karikatürünü biraz ayıpçı bulduğum için yayımlayamadım) beklerim..

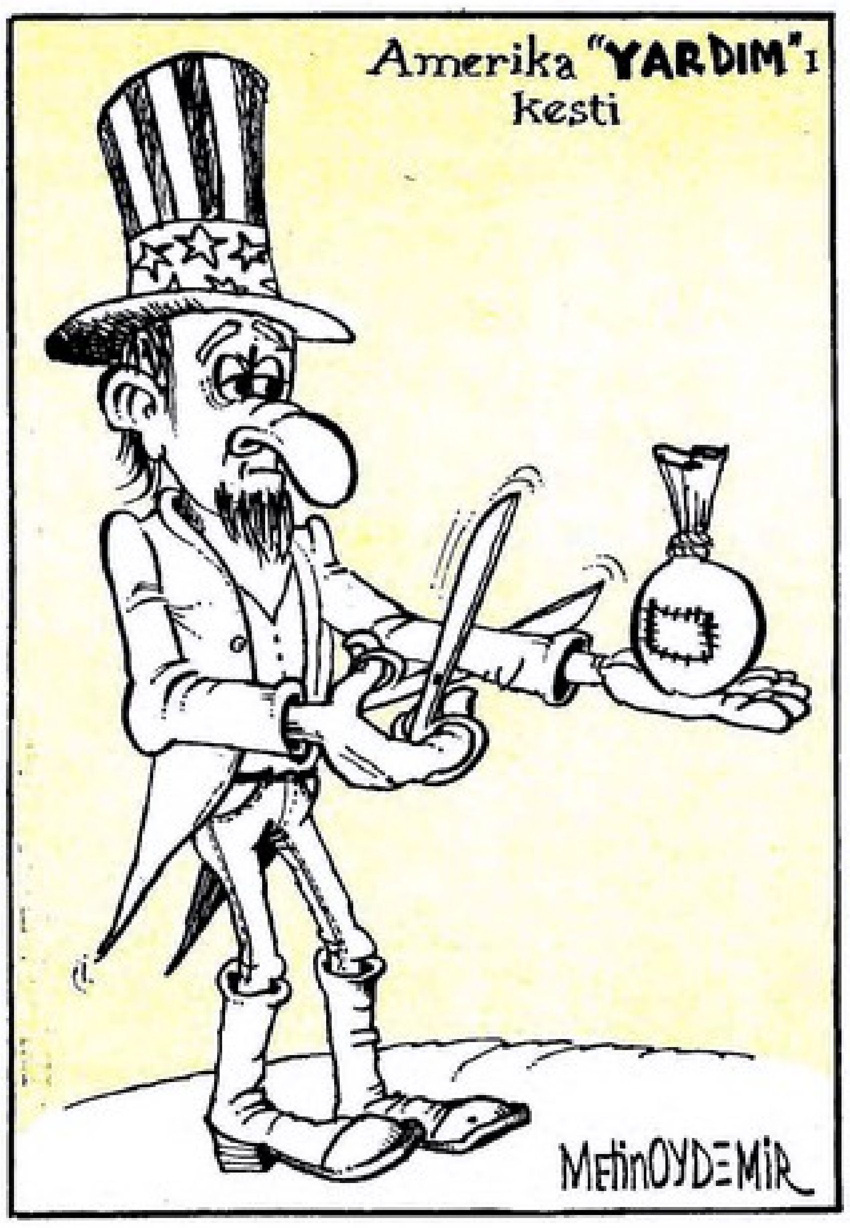

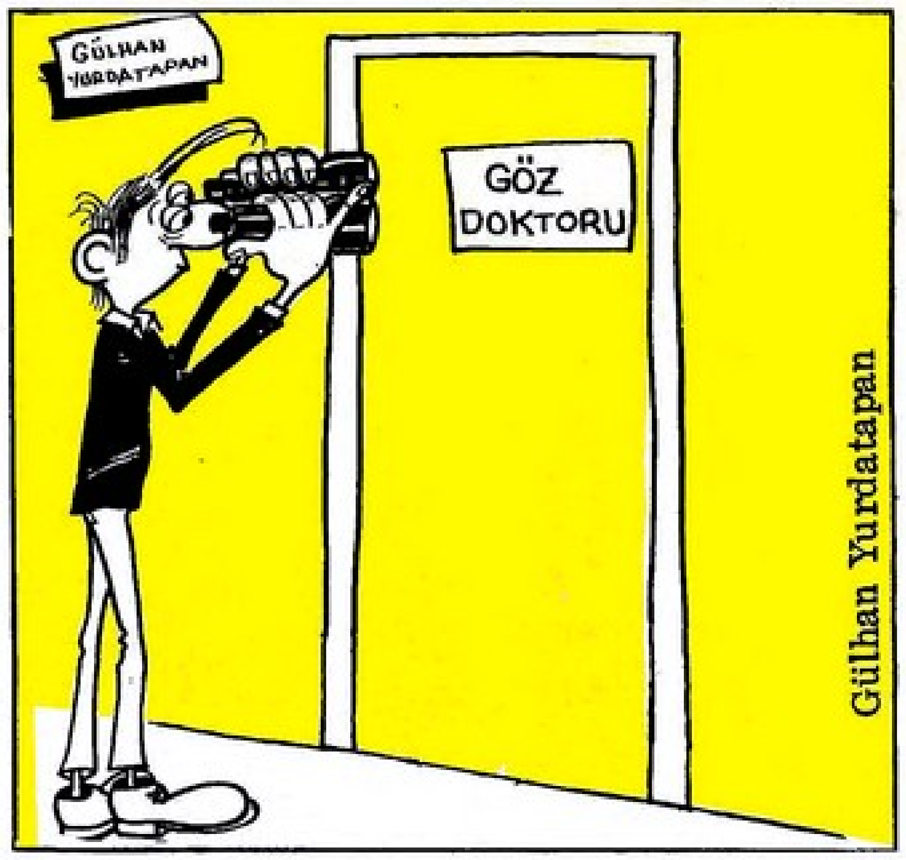

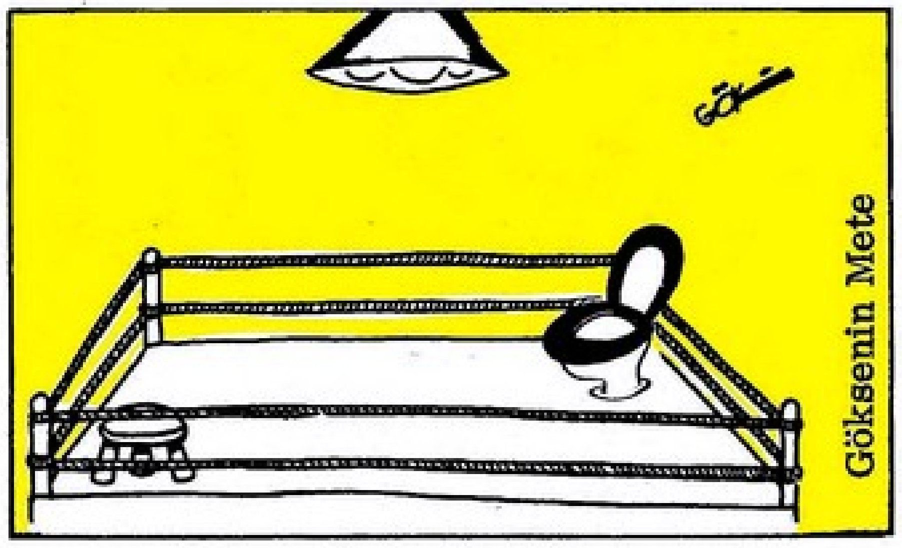

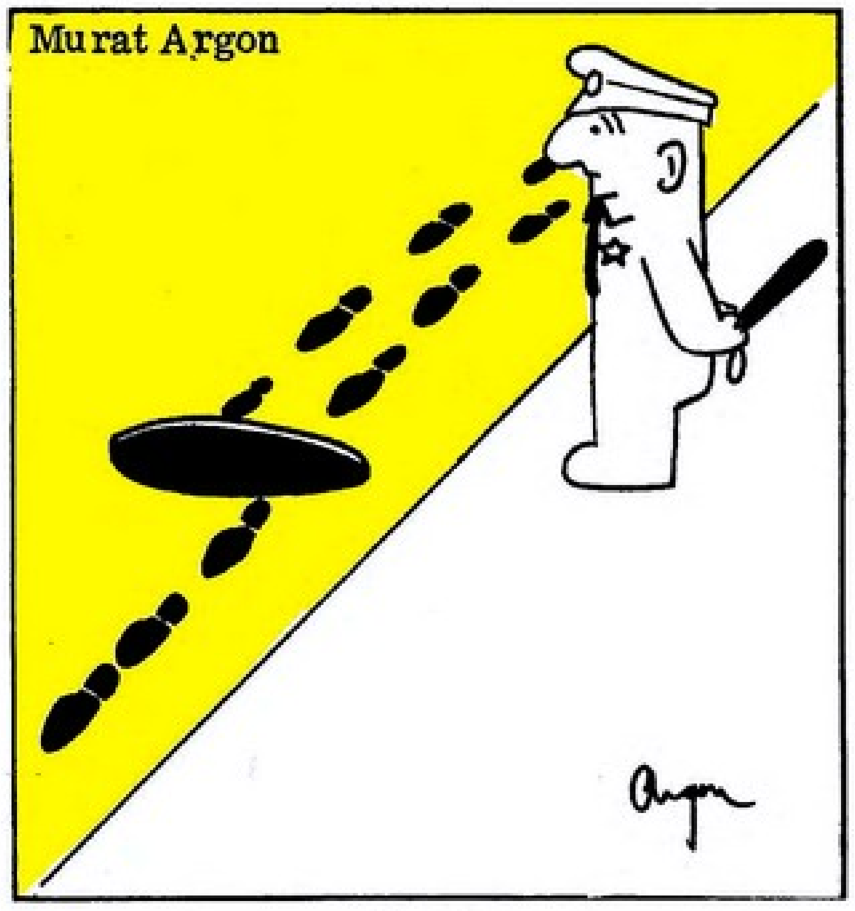

Yazısız

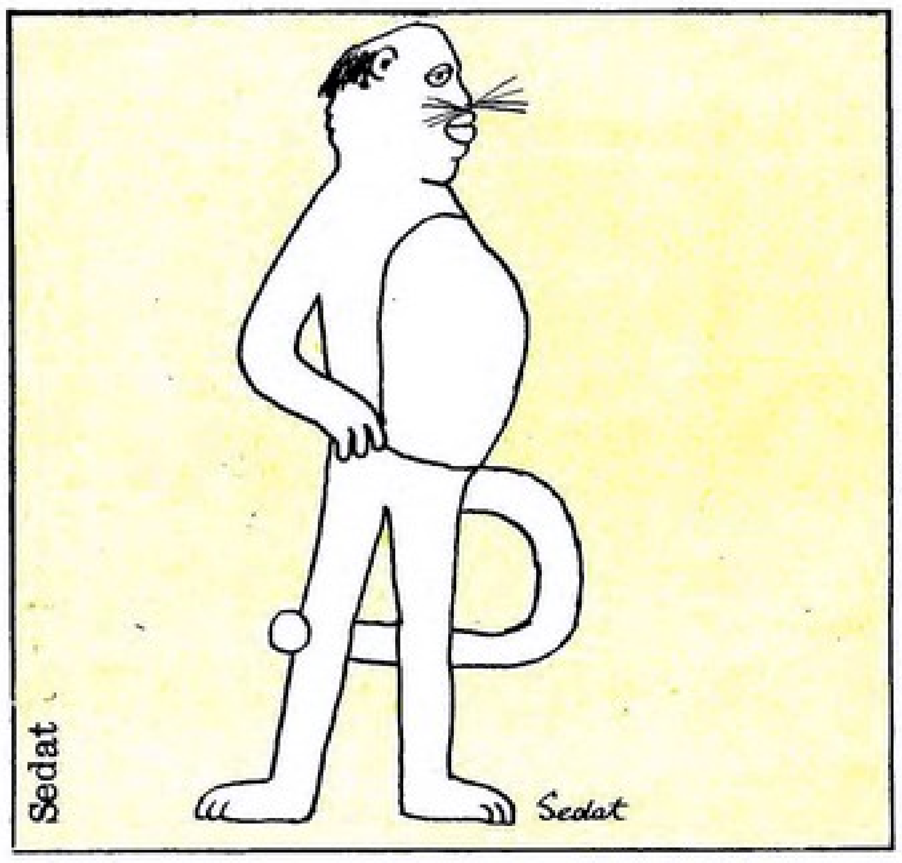

Renksiz Panter.

Milliyetçi Cepheli: -yine(M) harfini ters yazmışsın.

YIL:3
SAYI:135
9 MART 1975

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: HASAN GÜLCAN, Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer: Veb Ofset Matbaası - Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu - İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

Geçim derdini, can sıkıntısını, Karı-koca kavgasını, şipşak keser. Her derde devadır... GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIR GiREN EVE GiRMEZ DEVE

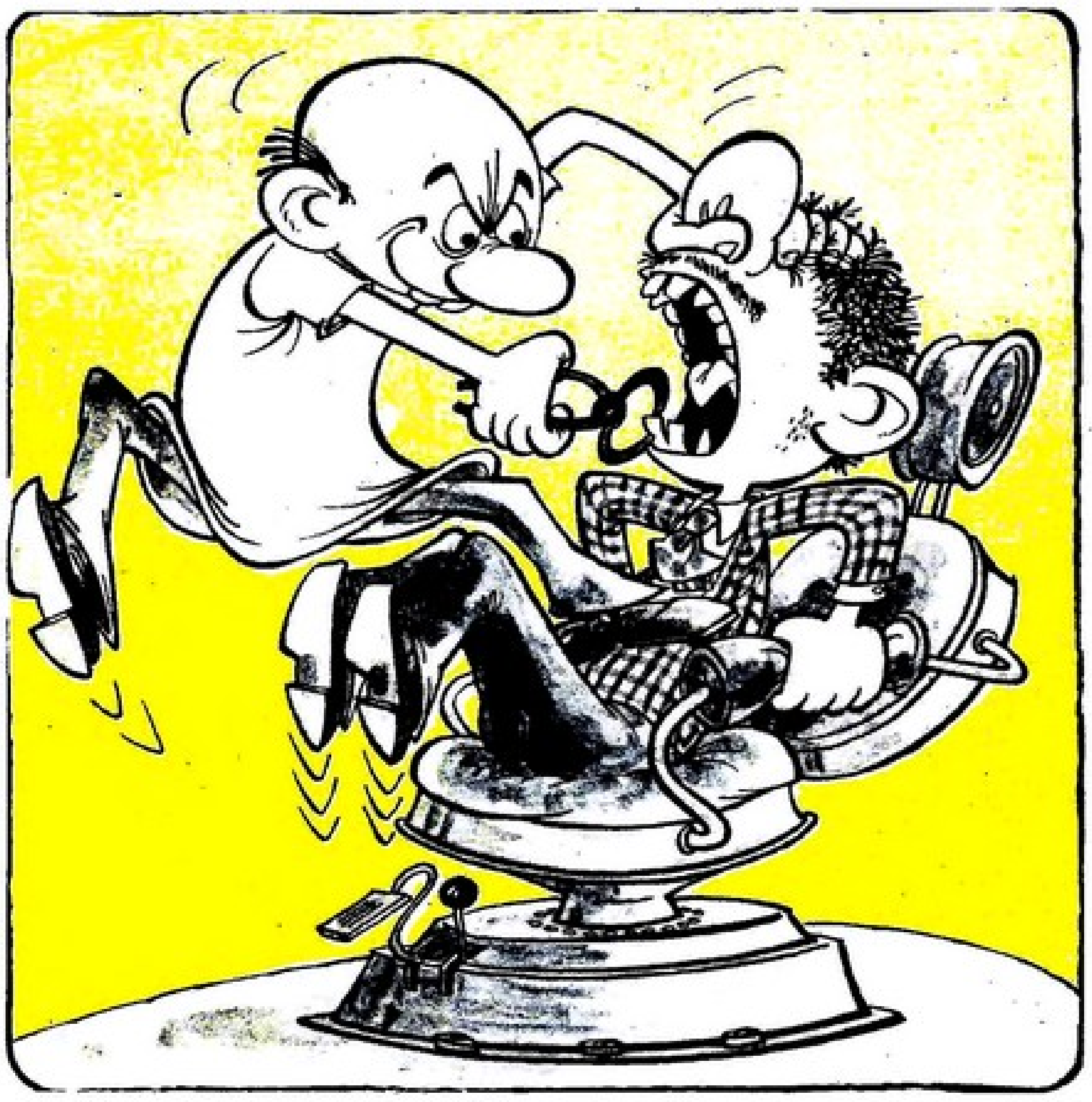

Amerika'dan gelen Dişçi Enver Köprü

HiÇ AĞRISIZ DiŞ ÇEKiYOR

Geçenlerde Amerika'daki ihtisasını tamamlayıp yurda dönen Diş Tabibi Enver Köprü yeni geliştirdiği metod sayesinde hiç ağrısız diş çekebilmektedir.

Uyuşturucu iğne dahi yapmadan ağrısız diş çektiğini söyleyen Enver Köprü, hastalarını telkinle ikna ettiğini ve bu sayede çok iyi sonuçlar aldığını açıklamıştır.

Dün Dişçilik Okulu'nda genç öğrencilere bir konferans veren Enver Köprü "Amerika'dan döndüğümden beri bu metodla hiç ağrısız diş çekebiliyorum. Yalnız bundan üç ay önce bir hastanın azı dişi beni çok uğraştırdı... Kerpetenle zorlarken bileğim burkuldu. İşte o gün biraz ağrı hissettim. Ama şimdi geçti. Gene, hiç ağrı hissetmeden diş çekebiliyorum. Fakat dişini çektiğim kimseler ağrı duymuş olabilir. Orası beni alakadar etmez. Ben ağrısız diş çekiyorum ya siz ona bakın" demiştir.

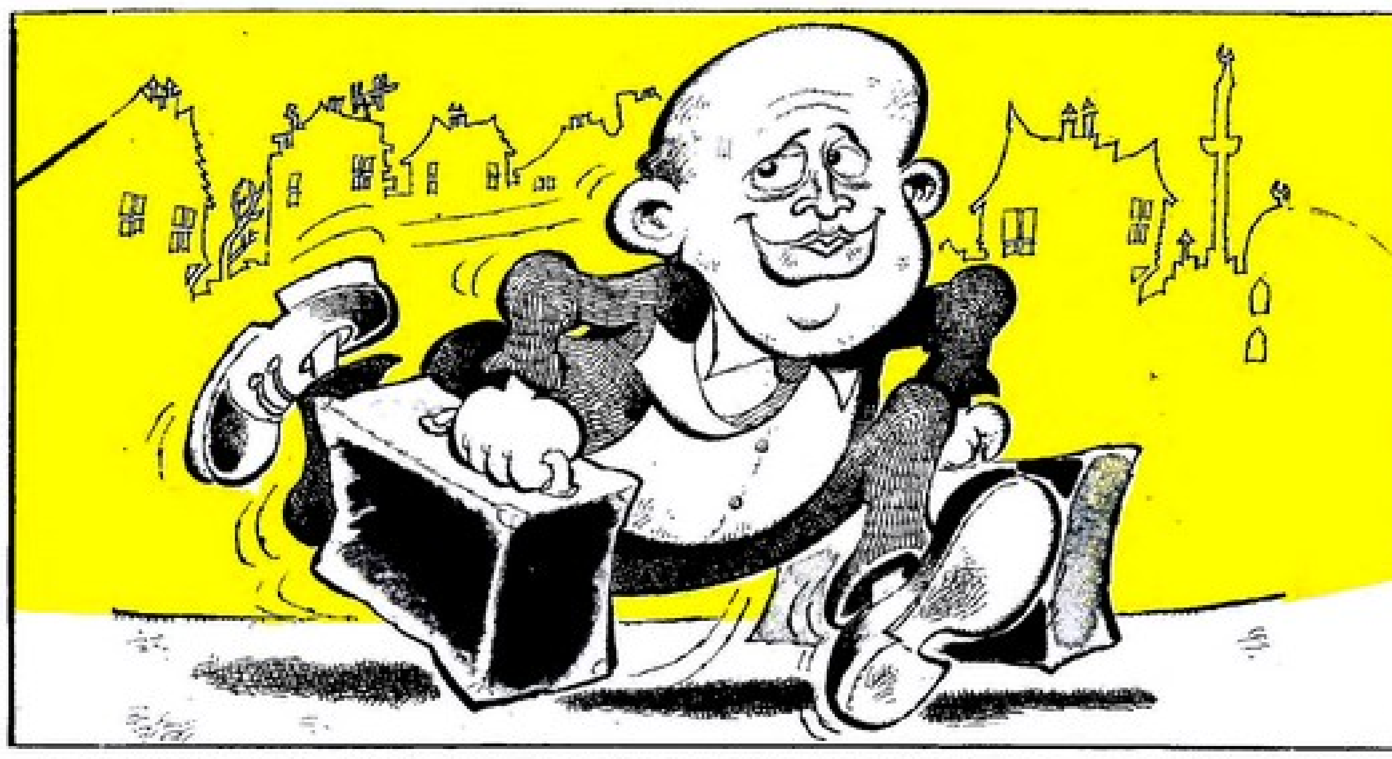

DEMİREL'İN NEDEN ANTALYA'DA MİTİNG YAPACAĞI ANLAŞILDI

Süleyman Demirel'in Ecevit'in arkasından apar topar Antalya'da miting yapmaya kalkmasının sebebi hikmeti nihayet anlaşılmıştır.

Demirel'in Antalya AP teşkilatına çektiği telgraf, PTT'nin mutlu bir yanlışlığı sonucu önce Gırgır'a gelmiş sonra Antalya'ya gitmiştir. Telgraf aynen şöyledir:

"Ecevit için alana toplanan halkı naapın yapın, evlerine bırakmayın. Hıppadanak oradayım. Süleyman.."

Telgrafı alan Adalet Partililer alanda toplanan on binlerce Antalyalıya dağılmamaları için bir taraftan çay kahve söylemekte bir taraftan da kesme şeker dağıtmaktadırlar. Bu arada acele Mersin barlarından caz ve dansöz getirtip matine ve suvare günde 8 program yaptırmaktadırlar. Ayrıca alanın etrafına duvar çevirme çalışmaları da ilerlemektedir.

Böylece Antalya'ya gidecek olan Demirel binlerce kişiye karşı nutuk çekme olanağı bulacak ve Ecevit'e özencik yapacaktır.

SAÇLARINIZI BESLiYORMUSUNUZ?

Saç, iyi bir bakım ve özel bir beslenme ister

SABAH:

Sabah üç adet rafadan yumurta. Ardından halis zeytinyağlı fasulya pilakisi.

★★★

ÖĞLE:

Bir şişe bira. Havuç suyu ile yapılmış ezo gelin çorbası. Peynirli makarna.

★★★

AKŞAM:

Bol soğanlı ciğer sote. Lüfer ızgara. Pilav ve programa ilâveten erik kompostosu.

Zengin yemek çeşitleriyle saçlarınızı en iyi besleyeceğiniz yer Karaköy'deki PEÇETE RESTORANT'tır

GARANTİLİ ÇEKİLİŞ...

Sizde FORÇ çekecekleri kullanın

FORÇ ÇEKECEKLERİ İLE ISTIRAP ÇEKENLERİN DERDİ SONA ERDİ

Utanmaz Adam

FUTBOLCU

Şeref'le Koma Kamil, İspanya'nın Madrit şehrinin sokaklarında aç biilaç dolaşmaktadırlar. Büyük bir gürültü ile ayılan bizimkiler, halkın büyük bir sevinçle havaalanına doğru gittiğini gördüler.

Bir araba ayarlayan bizimkiler, havaalanına gelirler. Polis ayağına yatarak Beleşino'yu araklayan bizimkiler, bir kulübeye gelirler. Şeref kulübede Beleşino'ya kendisinin gangsterler tarafından kaçırılacağını söyler, ve yeni planını uygulamaya başlar..

ÖĞRENCİLER GIRGIRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN
GIRGIR DERGİSİ
ALAYKÖŞKÜ CAD.
CAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

PALAVRA ÜSTÜNE

Beden eğitimi hocamız olan Tarzan müthiş ölçülere sahip bir zattı. (Boy 160 kilo 50) Tarzan aslında iyi bir hocadır palavrası boldur ama.

O gün hava yağışlı olduğu için Beden yapamamıştık. Tarzan hepimizi bir süzdükten sonra güreşçi arkadaşımız Ayıboğan Turgut'a dönerek :

-Pöh! Sen bişeymisin sanki, ben neydim. Bakın size anlatayımda dinleyin.

-Efendim o gün güreşim vardı. Hazırlıklarımıyapmıştım güreş günü saha tıklım tıklım dolu idi. Tribünler-den "Tarzan" sesleri yükseliyor. Mindere çıktım saha alkıştan yıkılıyor. Efendim güreş başladı rakibim benden biraz irice. Rakibime birelense bir salto giriştim. Bir de baktım derisi elimde kalmış.

Sonra Pele Nuri "Ama hocam, benden üstün değilsinizdir.

-Dur bir de futbol anımı anlatayım da dinle o zaman anlarsın üstün müyüm, değil miyim?

Hoca Tarzan bu sefer de futbol-dan girdi konuya..

-"Maça çıktım tabii tezahürat müthiş neyse maç başladı. Maçın ortalarına doğru arkadaşlardan birini düşürmesinler mi hakem penaltı verdi. Seyirciler bir taraftan arkadaşlar bir taraftan Tarzan sen at diyorlardı. Peki atalım dedik. Topu koydum, gerildim gerildim, gerildim."

Biraz durakladı, "Biraz daha gerildim.

"Biraz daha gerildim". Herkes hocanın nerelere gittiğini düşünüyordu. Yapacağı bir penaltı atışıydı. Biz bunları düşünürken penaltı atışını yapmak üzere topa koşuşunu anlatmaya başlamıştı.

"Topa koştum, koştum, koştum." Durakladı. "Bir kafa vurdum, tam doksandan gol oldu."

Sınıfta bir kahkaha koptu." Penaltı noktasındaki topa kafa vuran hocaya helal olsun" diyerek onu sınıftan postaladık.

PELE-BURSA

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

ANKARA AYDINLIKEVLER LİSESİNİN EN GENÇ ÖĞRETMENİ

Ankara Aydınlıkevler Lisesi'nin
En Genç Öğretmenini Tanıtalım.

★★★

Hocamızın kimliği Mert MERT-
KAN
Öğretmenler odasında somurtgan.
Mesleği kimyacı
Sınıfta çok şakacı.
Gözleri yem yeşil.
İşte öğretmen olarak en yeni nesil
Okulumuza bu yıl yeni geldi.
Kızlar oldu onun en büyük derdi.
Onu tanımayan kalmadı
Hiç bir kız ondan pas alamadı.
Derste hapimize hitap eder ar-
kadaşlar diye
Yine çalışmamışsınız redoksla-
rı niye
Buna rağmen hocamızın notu en
az 10
Onun için çalıyor sık sık idare-
deki telefon.
Alo lütfen bir daha onu aramayın
Yeter artık canımızı sıkmayın.
Çıkış zili çalar çalmaz çalışır
sırrı kadem olmaya.
İşi gücü evi yurdu Farabi Çan-
kaya.
Ne olur hocam bizi bırakmayın.
Paydostan sonra hemen kaçma-
yın.

Geçim derdini ,
can sıkıntısını ,
Karı-koca kavgasını ,
şipşak keser .
Her derde devadır ...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

ADAM OLACAK ÇOCUK GIRGIR OKUMASINDAN BELLİDİR

TELEVİZYONDA SON VAZİYET DURUMLARI

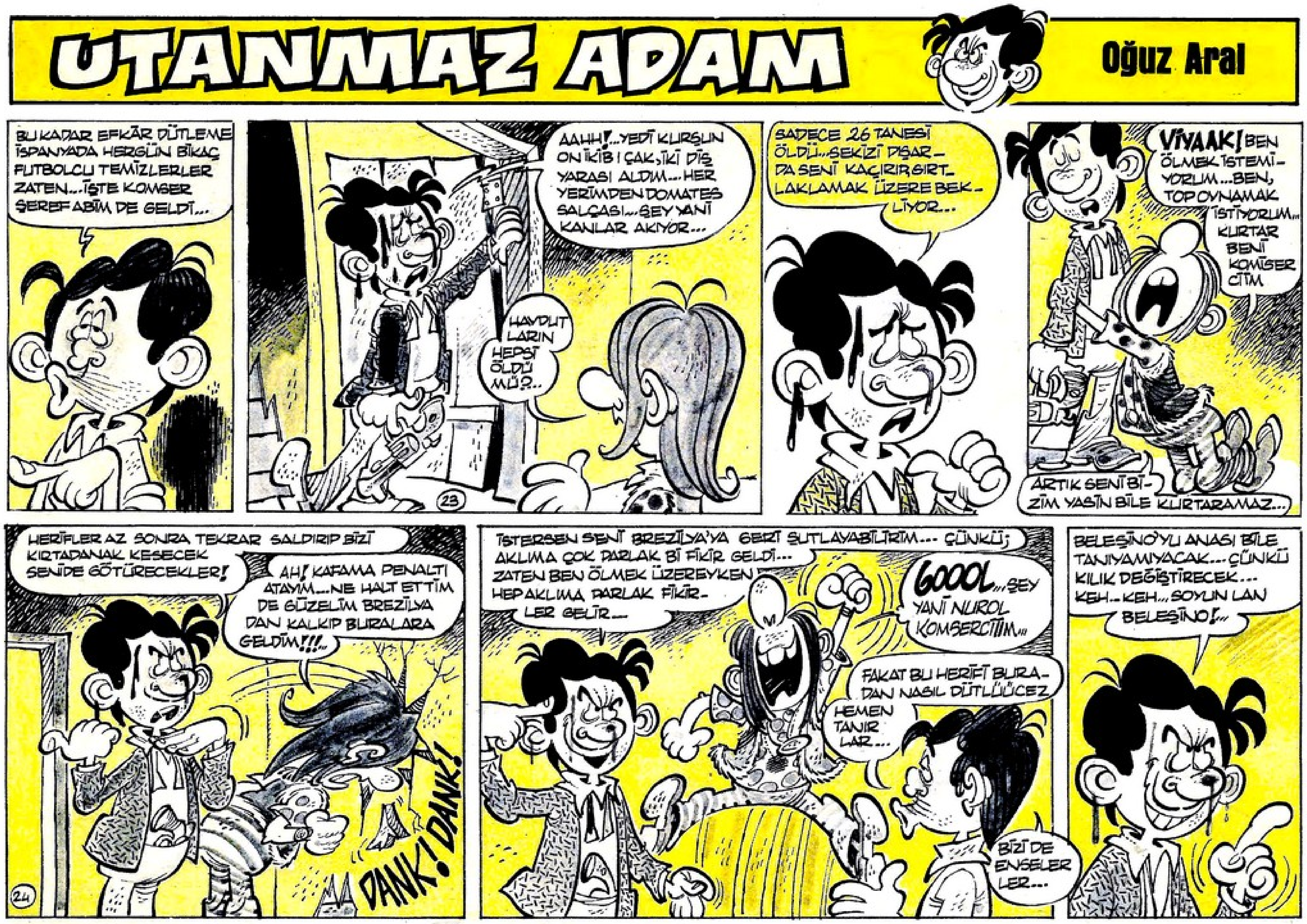

AHLAK

Bu sene yepyeni, taptaze bir ders çıkarmışlar ahlak dersini.

Yeni ders olduğundan hocalar da bunu anlatmakta güçlük çekiyorlar.. Ahlak dersi hocamız elinde bir kitap sınıfa girdi.

–Çocuklar bu kitap bakanlıktan gelmemekle beraber bundan, bakanlıktan kitap gelinceye kadar çalışacağız.

Hoca bu kitaptan bazı bölümler okudu: Meslek Ahlâk, hak ve ahlak daha bir sürü öğüt verici sözlerle dersi bitirmek üzereyken.

Hocamız gene kitabı sınıfa gösterere bu kitaptan size alın demem, çünkü durmadan bana kitap gelmektedir.

Bir de çevirip 70, 80 sayfalık kitabın fiyatına baktı 7,5 TL.

–Çocuklar gördüğünüz gibi de oldukça pahalı. Esas bu adamlar ahlaksız deyince ben de yeni çıkacak trafik dersinin kitabının yazarını düşünmeye başladım..

BAKIRKÖY LİSESİ'NDEN
YUSUF ÖZYURT

Sınıfın en Gırgırcıları

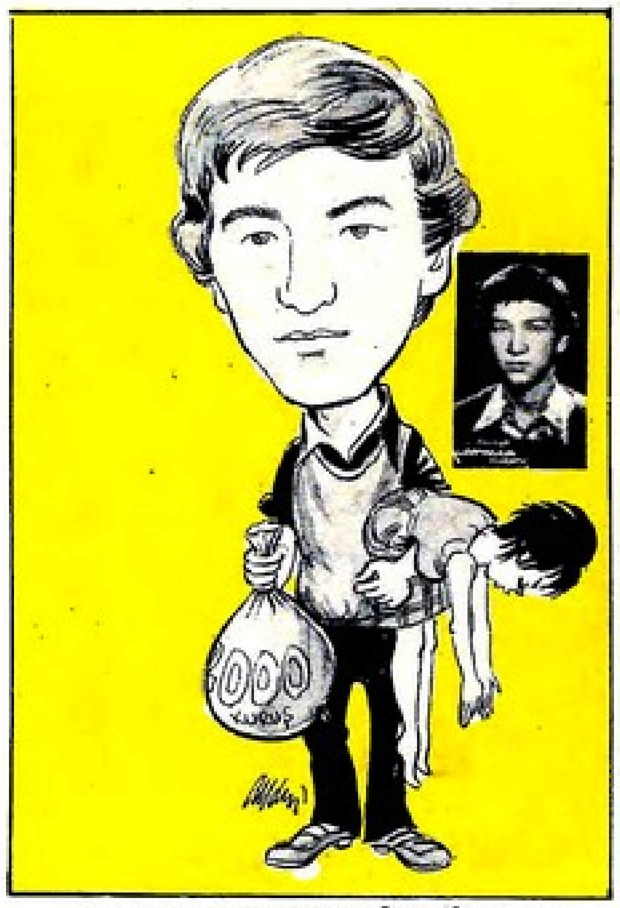

ANKARA ANITTEPE LİSESİNDEN
SERVET İLERİ

Babasının parasını kızlar yer. Kendisi ise yemez yedirir. Haline baksanıza kürdan mübarek. Geçenlerde boyuna posuna bakmadan "Var mı lan yan bakan!" diye bir nara atmış. Birisi "Var!" deyip çıkmış karşısına. Bizimki adamı şööle incelemiş. " Bu hariç, var mı lan bana yan bakan..."

REMZİ IŞIK

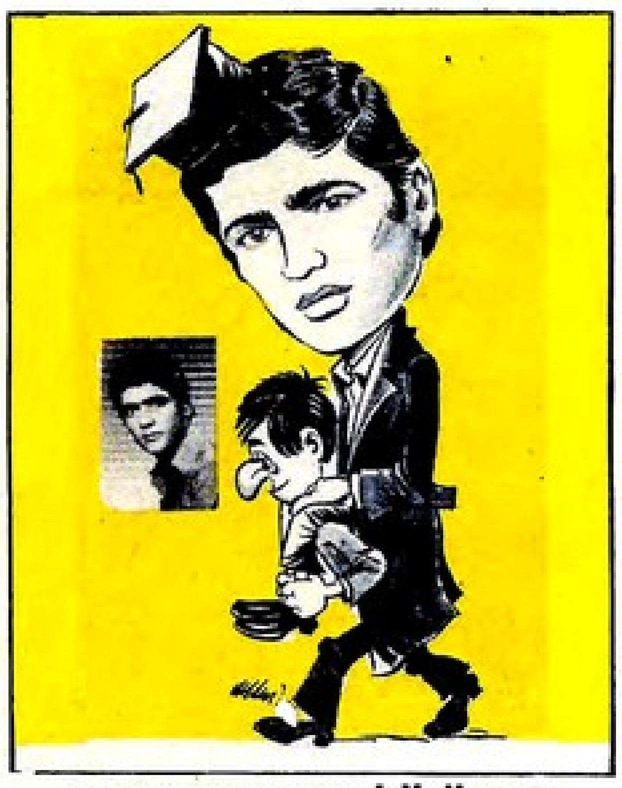

ADANA SANAT ESNTİTÜSÜNDEN
PROFESÖR

Bizimki bir milli güvenlik dersinde sözlü oluyordu. Kıpır kıpır kıpırdanıyor, ağzında bir şeyler geveliyordu. Okuduklarını tekrar yapıyormuş pozlarındaydı. Neyse, Milli Güvenlikçi soruyu sordu:

–Bir savaş sırasında dost bir devletten nasıl yardım istersin?

Bizimkinin cevabı patladı.

–Ordunuzu kullanmıyorsanız bize bir süre ödünç verir misiniz?

MUSTAFA KEMAL DEMİRIŞIK

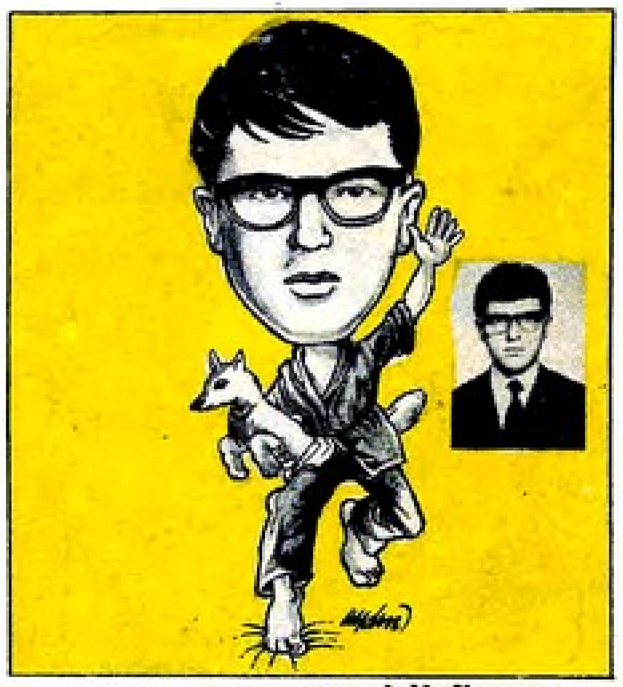

KONYA SANAT ENSTİTÜSÜNDEN
EKREM ÖZUYSAL

Bizim Ekrem hep hayalle yaşar. Artiz olacakmış. Gerekçe olarakta Ekrem Bora ile olan adaşlığını gösterir.

Geçenlerde kopya çekerken bacakları tir tir titriyordu. Kitabın da aynısını yazıyordu. Neyse bir hafta sonra yazılılar okundu. Bizimki (I) almıştı. Hoca "Kitabın aynısını yazmışsın" dedi. Ekrem itiraz etti. "Olabilir hocam. Çok iyi çalışmıştım" dedi. Hoca ona ters ters baktı. "Evet, çok iyi çalışmışsın" dedi. " Öyleki kitapta BAK! SAYFA 25 yazıyor, yanısını yazmışsın."

ALİ ÇOBAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı - koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

GIRGIRINIZ BOL OLSUN

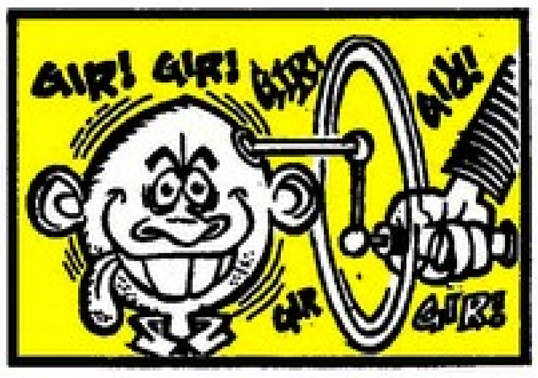

UFAK TEFEK SARIŞIN İLANLAR

ELEMANLAR ARANIYOR

Avcılar, Hoşaflıdere asfaltı kenarında 7 dönümlük bahçenin ortasında bulunan bağ kuyusuna düştüm. Meğer içi yarıya kadar hakiki üzüm şarabı ile doluymuş. Bir ekmek, peyazpeynir ve biraz salamlı kuyuya atlayacak elemanlar arıyorum. Kafam o biçim kıyak. Gelin de muhabbet edelim annadın mı.

MUSTAFA KELLE

ŞEBEKEMİ KAYBETTİM

Bu yüzden 942 nolu Koca Mustafa Paşa-Eminönü otobüsünü arıyorum. O biletçi beni tanır. Tam bilet alacak param yok. Saat 18.00'de durağa çıkıyorum. Otobüs ben gelmeden kalkmasın.

TEOMAN AYAKTAGİDER

RESSAM ARANIYOR

Helâ duvarlarına çok iyi o biçim resimler yapabilen ve uygun söz veya şiirler yazabilen teknik eleman aranıyor. Zira son günlerde müşteriler daha iyi yazıları bulunan başka helâlara gitmeye başladılar.. Ücret dolgundur. Ayrıca tükenmez kalem de verilir.

TAKSİM HELASI MÜDÜRLÜĞÜ

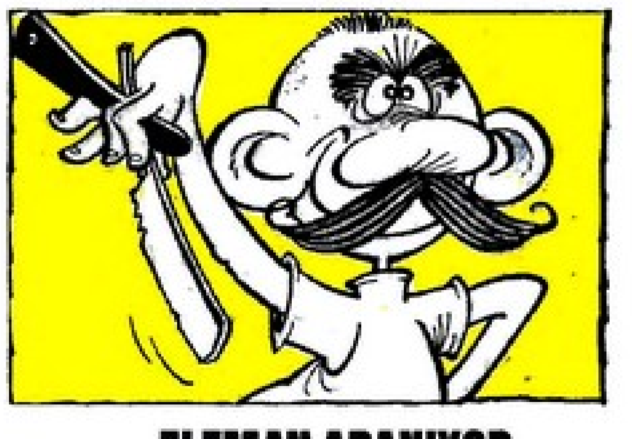

ELEMAN ARANIYOR

İnsanları ikna etme kabiliyeti olan bay veya bayan eleman aranıyor. Sünnet edeceğim çocuğa "Hiç acımayacak evladım" dediğim halde bir türlü ikna edemedim. Bu konuda çocuğu ikna edebilecek elemana topladığım bahşişlerden yüzde 30 pay vereceğim.

FENNİ SÜNNETÇİ
SÜLEYMAN ACITMAZ

SEÇME SAÇMALAR

Seni altıma alırsam görürsün.
YORGAN

Bütün gün yağmur altında dolaşmaktan iflahım kesildi.
ŞEMSİYE

Cemil on sekize girdi...
ANNESİ

Sen onu külahıma yuttur.
DONDURMA

O anlattıkça ben renkten renge girdim.
BUKALEMUN

Araya girme biz kötü oluyoruz birader.
ŞEHİRLERARASI

Yakında hepinize yol vereceğim.
TRAFİK LAMBASI

Orasını kendileri düşünsün. Hiç tetiğimi bile bozmam
TABANCA

Birader sen de ha bire sizi sallıyorsun.
TUZLUK

Bu gidişle papazı bulacağız galiba..
KİLİSE

HASBİ TEMBELER

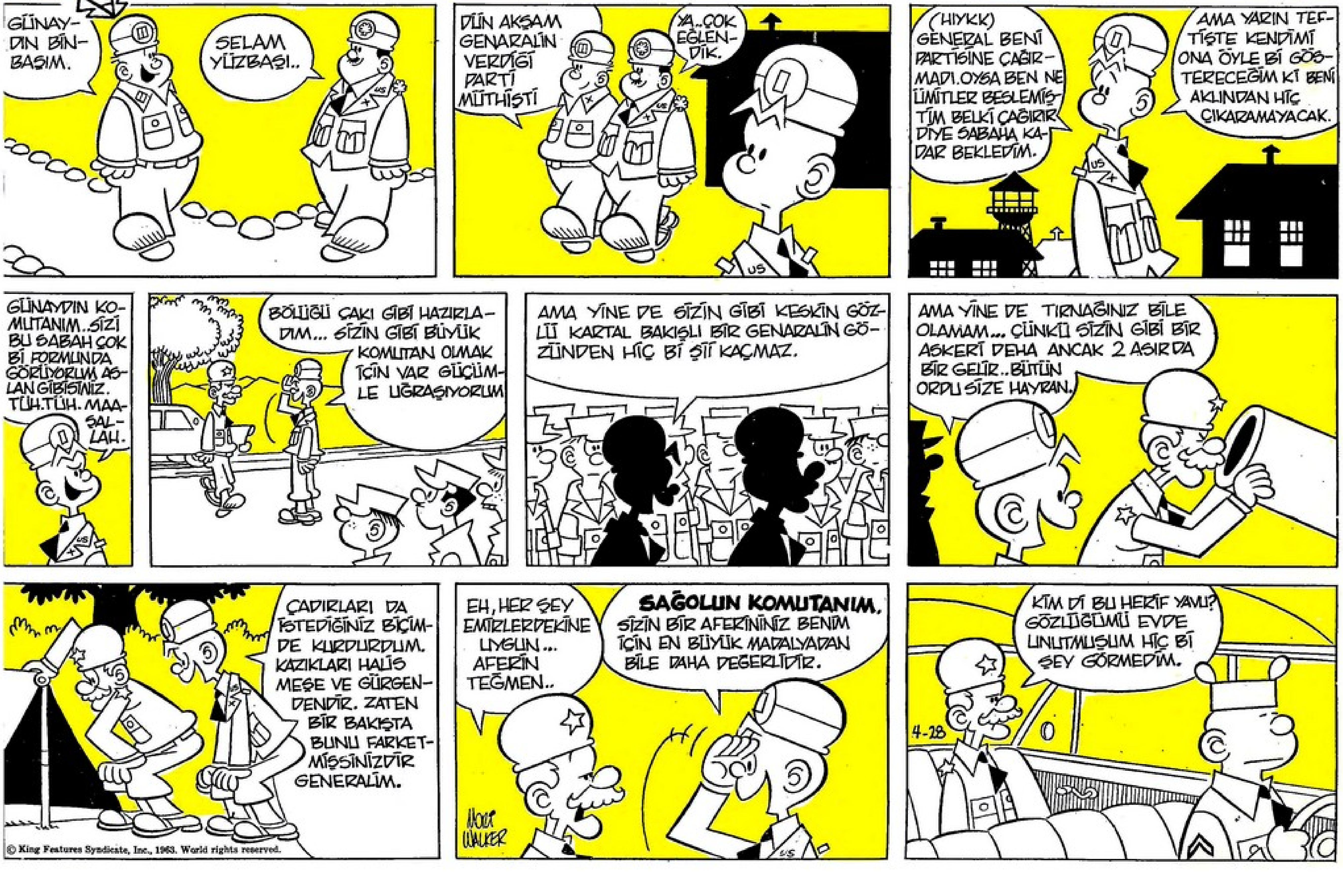

© King Features Syndicate, Inc., 1963. World rights reserved.

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

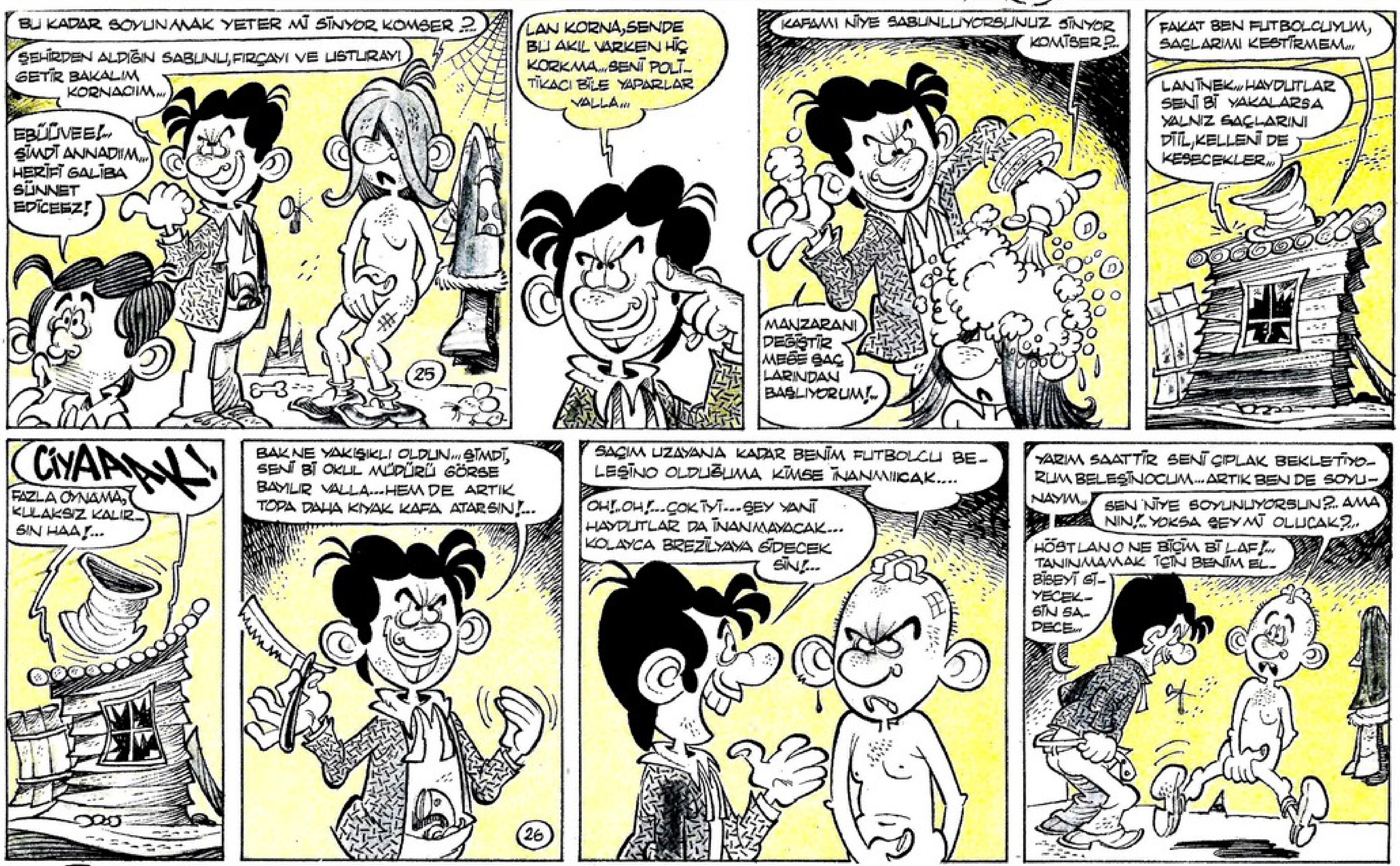

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

KİM BASMIŞ?

Ortaokul II.sınıfta idim.O yıl okulumuza yeni bir müdür gelmişti, söylentilere bakılırsa çok titiz olan müdürümüz okulumuzun her tarafını temizletmiş ve boyatmıştı.Okul açılalı hayli bir zaman olmuştu. O gün beden dersinden çıktıktan sonra resim dersine girecektik.Zil çaldı sınıfa girdik ve Dazlak Cemil'i beklemeye başladık.O sırada arka sıralardan "Camgöz" ile "Tekir" kavgaya tutuştular. Camgöz, Tekir'e beden ayakkabısının çamurlu yüzünü fırlattı, ama bunu aynı şekilde karşılayan Tekir ayakkabıya ufak bir vole vurunca ayakkabının çamurlu yüzünün şairane görüntüsü sınıfımızın tavanında belirdi.Tam o sırada içeri Dazlak Cemil girdi. Tabii herkes hazırola geçmişti.Her zaman olduğu gibi gene sınıfıkontrol ediyordu.Arada bir duvarlara elini sürüp toz olup olmadığına bakıyordu.Bir ara gözü tavana ilişti ve hiddetle sınıfa dönerek,"Ulan eşek herifler"dedi," Bu tavana hangi hayvan bastı..."

KABATAŞ ERKEK LİSESİ'NDEN
AVANAK AVNİ

KURBAĞANIN İNCELENMESİ

Tabiat Bilgisi hocamız Hüdaverdi, Allah ömürler versin,dalgın mı dalgın bir ihtiyardı.

O gün sabahki son derste "Çocuklar"dedi,"Öğleden sonraki ilk dersimize incelemek için bir kurbağa getireceğim."

Ve çıkıp gitti.Öğleden sonraki ilk biyoloji dersine girmek bizim için şarttı.

Kapının ağır ağır açılmasından hocamız Hüdaverdi'nin geldiğini anladık. Elinde büyükçe bir paket vardı. Biz, "Kurbağa geldi,onu inceleyeceğiz" diye seviniyorduk.

Kürsüye oturan Hüdaverdi yine her zamanki dalgın ve anlamsız bakışlarıyla bizi süzdü.Ve paketi ağır ağır açtı.Paketin içinde kurbağa yerine peynirli ve sucuklu sandöviçler çıktı. Biz sorar bakışlarla Hüdaverdi'ye bakıyorduk,

O titremeye başlamış, ağlayacak gibi olmuştu.

-Aman Allahım,dedi.Ben öğle yemeğinde ne yedim?

İSTANBUL RAMİ LİSESİNDEN
ERCÜMENT HERSEKLİ

Haftanın en gırgır okulu

BİTLİS LİSESİ

KEKEME

Ders yılı başlarındaydı. Dersimiz yabancı dildi.Öğretmenin ilk hafta içinde sözlülere başlaması hepimizi telaşa düşürmüştü.Nihayet kalp atışlarıyla birlikte zilin sesi duyuldu ve öğretmen o selvi boyuyla (!) kapıda göründü.Biraz ders anlattıktan sonra kara kaplı defteri çıkardı.Piyango,Havalı Recep'e vurdu.Havalı büyük sevinç gösterileriyle (!) tahtaya yaklaştı.İlk sorusunu bekledi.Gayet revanili sorunun cevabını sözle vermesi gerekiyordu.Havalı biraz şekerleme yaptıktan sonra,

-Ho...o...cam...te...ek..ek-rar e...e...ede...eder mi...mi....mis..misiniz? diye gayet haşin inleyince hepimiz şaşırdık.Zira pepe değildi.Fakaaat dümen kokusu vardı işin içinde.Hoca can sıkıntısıyla:

-Oğlum şimdi vaktim az,seni dinleyinceye kadar zil çalar.Otur yerine, sonra sözlü yaparım,deyip kara kaplıyı cebine attı.(Ooohhhh)Fakat tam bu sırada kapı tıkırdadı.Nöbetçi öğrenci:

-Hocam izin verirseniz Recep...' in ziyaretçisi bekliyor,dedi.İşte olan o zaman oldu.Recep can havliyle nöbetçiye,

-Babam mı,teyzem mi? diye sorunca pepe olmadığı açığa çıktı. Hoca hiddetle,

-Demin benimle dalga mı geçiyordun lan? deyince,Havalı acınacak halde,

-Ha..a-yır Ho...oo..cam..si ...zin..le dal...ga geçmiyorum. He... heyecanlanınca do..do...doğru ko.. ko..konuştum,ga...galiba...

TESELYA GENEL ÇALIŞMA MÜD.
4 SIRMA TOMBİŞGEVEZEOĞLU

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

HEM GÜLDÜRÜR HEM HOPLATIR

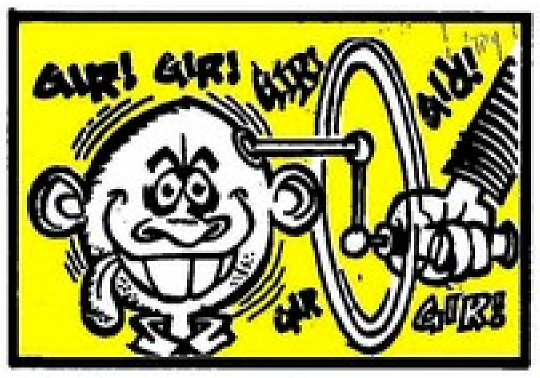

ŞEHİRDE BUGÜN BU GECE

NÖBETÇİ ECZANELER

KITIR.(Beyoğlu) Zil bozuktur cama vurun.
SULTAFA:(Gazi Osman Paşa)Kafa bitişikteki sabahçı kahvesindedir.Ocakçıya sorunuz.
NEVRASTENİ.(Şişli) Eczacı hanım nöbete kalır.Gece 24.00 ' ten sonra beğenmediği tipleri içeri almaz

BU GECE SOYULACAK DÜKKANLAR

DİŞ BANKASI KADIKÖY ŞUBESİ: Eli silahlı üçk kişi tarafından.Anadol marka otomobille.Not:Bu bilgiler Gece İşçileri Federasyonu ' nun yayınladığı bir aylık soygun bülteninden çıkarılmıştır.Bu program da son anda yapılacak değişikliklerden sorumlu değiliz.
HAYATİ SÜNGER'e ait benzin istasyonu.(Topkapı).Soyguncular Hayati'ye 120 hava bastıktan sonra kaçacaklar.Balon gibi şişen Hayati havalandıktan sonra üç gün İstanbul Bursa ve Kocaeli bölgelerinden çıplak gözle izlenebilecek. Hafta sonuna doğru Marmara açıklarına inecek.
MOİZ DARTANYAN'ın Balattaki kuyumcu dükkanı.Ertesi gün tahkikata gelen emniyet görevlileri dükkanda Moiz'in parmak izlerine rastlayıp onu içeri atacaklar.
ASAF İLMEKATAR'ın Büyük adadaki yazlık evi.Hırsızlar evin tamamını götürecekler.Yerine boş bir arsa kalacak.

★★★

ARTİZ OLMAK İÇİN EVLERİNDEN KAÇIP PAVYONDA YAKALANACAK KIZLAR

Melahat Fotoroman-Sıdıka Balkon-Hayrunisa Portakal-Nevin Arajman Hatice Diskotek ve 17 arkadaşı. İlk kurrada evden kaçma şansını elde eden kızların dışında kalanların adreslerine teselli mükafatı olarak birer adet 45'lik Long- Play postalanmıştır.

★★★

SABAHA KARŞI YANGIN ÇIKACAK YALILAR

TARİHİ UYUZ MEHMET PAŞA YALISI:(Elektrik kontağından)
SAMİ PAŞA YALISI (Güneşten).
MACUNSU MOLLA YALISI:Müteahhid Avni İskele tarafından yaktırılacaktır.Zira yalıdan boşalacak yere bir otel inşaatını yapma işini üzerine aldı.
Not:Yangınlarda ısınmak veya lüfer ızgara yapmak isteyenler acele etsin.Ön taraftaki yerler şimdiden tutulmuştur.

Ahlak Zabıtası

★★★

ARABALARI ÇALINACAK İŞ ADAMLARI

AHMET ŞİRDEN'e ait 1972 model Ford Gırnata otomobil.(Radyosu ve lastikleri sökülmüş olarak Haramidere'de bulunacak.Radyo ve lastiklere ise bit pazarında
NAZİF UZUNÇORAP(Kulüpl/7'nin sahibi).Oğlu Sedat kız arkadaşına hava yapmak için arabayı yürütecek.Bir hafta sonra babasına "Şaka yaptım ulan" diyecek...

ZAMDAN SONRA ŞAKİR BİR BARDAK ÇAYA 20 ŞEKER ATIYOR

Irmak hükümetinin, şekere tam doksandan yaptığı zamma çok fena bozulan Şakir,her içtiği çaya artık 20 şeker atmaya başlamıştır.

Gerçek bir çay tiryakisi olan Şakir,zamlardan sonra gene bol şekerli çay içmeye devam edeceğini,gerekirse 20 yerine 35 şeker bile atacağını söylemiştir.

Karısının," Millet şeker bulup alamazken bu senin yaptığına da müsriflik denir yani " demesine rağmen Şakir, içtiği her çaya teker teker 20 adet toz şeker zerreciğini cımbızla yakalayıp atmaya devam etmektedir.

Bu arada,"Gözlerim hafif miyop olduğu için bazen 23 adet toz şeker attığım oluyor Gözlük aldıktan sonra bunun da önüne geçeceğim" demektedir.

Resimde,20 şekerlik çayını yudumlayan Şakir " Mmmm ne tad" derken görülüyor..

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

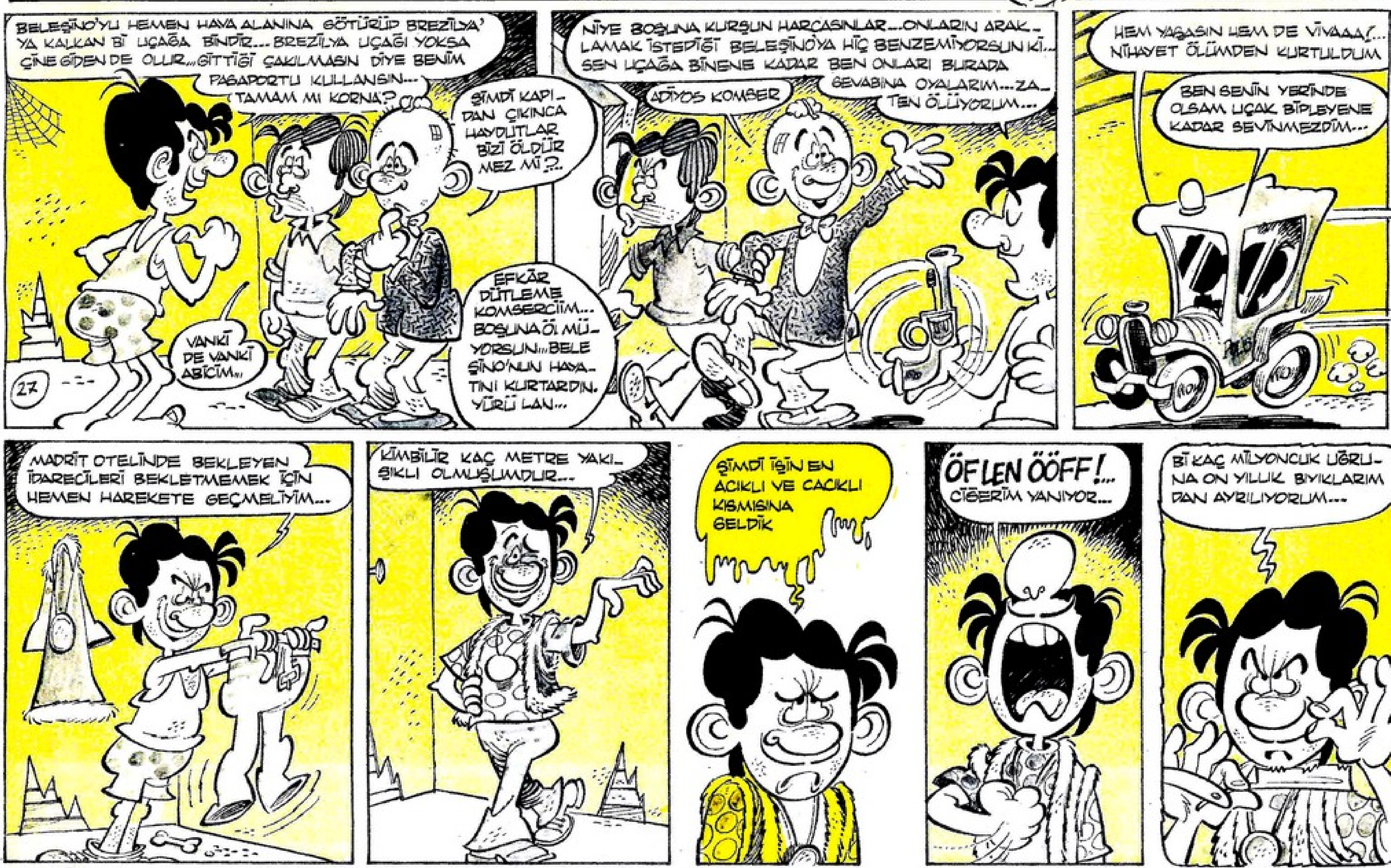

ÖĞRENCİ GIRGIRLARI

SERİ İLANLAR

KAYIP İLÂNI

Laboratuvarda 5 Fen A'ya sülfürik asitin elde edilmesini anlatırken, birden aklımı kaybettim. Asitin içine düşüp erimesinden korkuyorum. Eğer bulupda getiren olursa dersimden kendini geçti saysın.

KİMYA HOCASI-MISIRKOÇANI

★★★

EVLENME İLÂNI

45 yaşında genç bir kızım. Bir ortaokulda öğretmenim. Arkadaşlarım güzelliğimden dolayı Bayan Golda Meir'e bana benzetirler. Evlenmek istiyorum. Deniz teğmenleri tercihimdir. Resimli mektupları rumuzuma bekliyor kocasızlıktan tekliyorum.

FEN HOCASI-EVLERE ŞENLİK

★★★

KAYIP ARANIYOR

Geçen haftaki dersimde İstanbul'u Güney Doğu Anadolu'da arayan sivri zekâlı kimdi unuttum. Hatırlayıpda bana bildirenler memnun edilecektir.

COĞRAFYA HOCASI-İNCEBURUN
SİNOP LİSESİ'NDEN
ABUZİDDİN

GOL

- Vefa Göztepe maçında top yanlışlıkla Ali' nin bacağının arasından kaleye girmiştir.

Maçtan sonra soyunma odasında Ali "Ben bugün sabah jimnastiğimi yapmamıştım. Tam o anda aklıma gelince başladım jimnastik yapmaya.. Fakat Kel Yakup bana fırsat vermedi ve topu beşikten kaleye attı" demiştir.

ORUÇ GAZİ ORTAOKULU'NDAN
TUNCER ÇETİN

KONUŞMACININ KARDEŞLERİ

Köylü vatandaşların toplandığı bir konuda konuşmacı oldukça tutarsız bazı şeyler söylüyordu. Konuşmasının sonlarına doğru gerilimi artırmak için ses tonunu yükselterek "Kardeşlerim!" diye bağırınca arka sıralardan bir köylü vatandaş önce kalabalığa sonra adama baktı ve "Vah! Anacağım vah!" dedi.

İ.T.Ü'DEN KUBİLAY

GIRGIR'lı dırdırlar

Bu haftaki konuğumuz küçük bir ilkokul öğrencisi. Cenk Yurtbay'ı tesadüfen bulduk ve kendisiyle sohbete koyulduk. İlkokul üçüncü sınıfa gidiyormuş... Biz de şakacıktan kendisini sınava tabi tuttuk.

-Söyle bakalım Cenk! Sonbahar gelince aklımıza ilk neler gelir. Cevap olarak yaprak dökülmesi, kestaneci gibi şeyler bekliyordum. O cin gibi baktı.

-Öğrenci olayları gelir abi, dedi.

Güldüm. Onu faka bastırmak istiyordum.

-Dünyamızın döndüğüne inanıyor musun? dedim.

-Tabii abi, dedi. Dünyadaki insanların başı dönüyor ki savaşlar çıkıyor. Yoksa akl-ı selim insanların yapacağı iş mi bu?

Allah Allah... Çocuk değil laf küpü bu.

-Peki Cenk, dedim, tutumlu musun?

-Yok abi dedi. Aslen Eskişehirliyim.

-Yani paranı lüzumsuz yerlere harcamamayı biliyor musun?

Güldü, hem de kahkahalarla.

-Nasıl bilirim abi, dedi. Bana bu işi öğreten büyüklerim ekonomik tasarruf yapmasını bilmiyor. Ben nasıl bilirim? Baksana milletvekili maaşlarına zam istiyorlar..

Yavu çocuğu dövücem valla hiç bir sözüm altında kalmıyor..

-Madem öyle şu mektupları oku da cevap ver, dedim. Beğendiklerini beğenmediklerini gırgırını daha az iyi olarak kabul ettiklerini ayırdı. Ve bunlardan yeni gırgırlar beklediğini ilâve etti. Biz de Cenk'in temennisine katılarak sevgili gırgırcıların adlarını okuyalım.

CEMİL LAKAPÇI (Buca), SALİH İNCE (Denizli), NURİYE IKLIĞ (Samatya), SAMİM KURT (Ankara), SEMİH DERİN (Bursa), ARTUN GÖMÜL (Kadıköy), SUNA KEMER (Aksaray), ÜMİT KİREMİTÇİ (Elâzığ)..

Haftaya buluşmak üzere kalın sağlıcakla.

VE İŞTE ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

PELE
YUSUF ÖZYURT
ABUZİDDİN
KUBİLAY
REMZİ İSİM
MERT MERTKAN
KEMAL DEMİRIŞIK
ALİ ÇOBAN

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

OKUMAM YAZMAM YOK AMA GIRGIR OKUYORUM

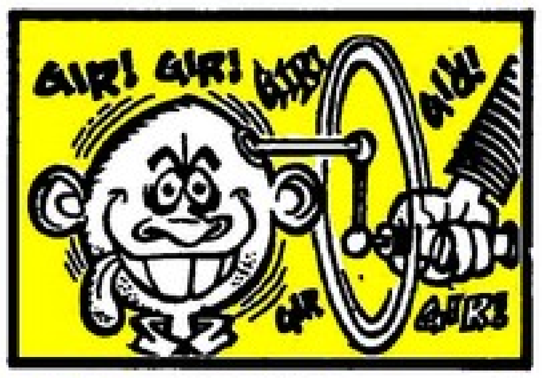

Don Camillo'nun Küçük Evreni

Yazan: Giovanni GUARESCHI
Çizen MİM UYKUSUZ

TÖREN ALAYI

Her yıl köyün takdis zamanı gelince, mihraptaki çarmıha gerili İsa bir tören alayıyle ırmağa kadar taşınırdı. Böylece, taşıp azmadan, yolunca yordamınca akıp gitsin diye, ırmak da takdis edilmiş olurdu.

O kez de her şey alışılagelmiş düzen içinde geçecek gibi görünüyordu. Don Camillo tören programında yapacağı son düzeltmeleri düşünüyordu ki Brusco çıkageldi papaz evine.

-Bölge sekreteri, bütün grubumuzun bayraklarıyle birlikte geçit alayına katılacağını bildirmek için gönderdi beni...-dedi.

-Sekreter Peppone'ye teşekkürlerimi ilet...-dedi Don Camillo-. Bütün grubunuzun törene katılmasından sonsuz bir mutluluk duyacağım. Ancak bir iyilik edip, bayraklarını evde bıraksınlar. Politik bayrakların din alaylarında yeri yoktur, göze görünmemeleri gerekir. Böyle emir aldım yukarıdan.

Brusco gittikten sonra Peppone geldi. Yüzü kıpkırmızıydı, gözleri yuvalarından dışarı uğramıştı.. Kapıyı tıklatmaya bile gerek duymadan daldığı papaz evinde avaz avaz haykırmaya başladı:

-Biz de herkes kadar Hıristiyanız Bizim başkalarından ne farkımız var?

Don Camillo soğukkanlılıkla karşılık verdi:

-Ne farkınız olacak? Birisinin evine girdiğinizde şapkanızı çıkarmıyorsunuz.

Peppone hemen şapkasını başından çıkardı.

-Şimdi tam öbür Hıriştiyanlar gibi oldunuz.-dedi Don Camillo.

-Öyleyse bayraklarımızla niçin katılamazmışız alaya?-diye bağırdı, Peppone-. Hırsızların, katillerin bayrağı mı o?

Don Camillo purosunu yakarak sakin sakin karşılık verdi:

-Hayır, Peppone yoldaş. Bir parti bayrağı olduğu için kabul edemiyoruz. Dinle ilgili bir tören bu, politikayla değil.

-Demek "Katolik Eylemi" grubunun bayrakları da katılamayacak...

-Niçin katılamasın? Belki benim bölge sekreteri bulunmamın da gösterebileceği gibi, "Katolik Eylemi" bir politik parti değil ki!...Senin de, yoldaşlarının da üye olmanızı yürekten salık veririm.

Peppone sırıttı.

-O karanlık ruhunu kurtarmak istiyorsan, sen bizim partiye üye yazılsan, daha iyi olur.

Don Camillo kollarını havaya kaldırdı, gülümseyerek karşılık verdi:

-Bu işi burada keselim de, eski yerlerimizde gene dost olarak kalalım.

-Hiç bir zaman dost olmadık ki biz...-dedi Peppone.

-Birlikte dağda savaşırken de mi?

-Hayır! O strateji gereği bir birleşmeydi. Zafere ulaşmak uğruna, papazlarla bile birlik olmamız hoş görülebilir.

-Peki, peki...-dedi Don Camillo soğukkanlılıkla-. Benden sana söylemesi, tören alayına katılmak istiyorsanız, bayraklarınızı evde bırakmalısınız.

Peppone dişlerini gıcırdattı.

-Kendini Duçe gibi görüyorsun bil ki çok yanılmaktasın papaz efendi. Ya bizim bayrağımız da geçer ya da alay malay olmaz!

Don Camillo'yu etkilemedi bu sözler. Kendi kendine, "Kızgınlığı geçer nasıl olsa." diye düşündü. Gerçekten, takdisin yapılacağı pazar gününden önceki üç gün bu tartışma hiç söz konusu olmadı. Gel gelelim, pazar günü, ayinden bir saat önçe, korkmuş insanlar papaz evini doldurmaya başladı. O sabah erkenden, Peppone'nin, yardakçıları ev ev dolaşıp, geçit törenine katılacak olanların ölümü göze almalarını fısıldamışlardı.

-Bana böyle bir şey söyleyen olmadı...-dedi Don Camillo-. Bu yüzden beni hiç ilgilendirmez.

Alayın ayinden hemen sonra yola çıkması gerekiyordu. Don Camillo kilise deposunda tören giysilerini giyerken, cemaatinden bazı kişiler gelip sordular:

-Ne yapacağız?

-Alay yola çıkacak...-dedi Don Camillo sakin sakin.

-Ama o haydutlar gözlerini bile kırpmadan bomba savurabilirler.-diye karşı çıktı adamlar-. Cemaatini, böyle bir tehlikeye atamazsın... Bize kalırsa, töreni erteleyip, şehirdeki vekillere bildirmeliyiz durumu.. Halkı korumaya yetecek sayıda polis gelir gelmez, töreni yapabiliriz.

-Anlıyorum-dedi Don Camillo-o zaman dinimiz uğruna canlarını verenlere de çok yanlış davrandıkları-nı anlatmamız gerekir. Yasak olduğu dönemde Hıristiyanlığı yaymaya çalışacaklarına, kendilerini koruyacak ye-

DEVAMI KARŞIDA

terli sayıda polis bulunacağı günleri beklemeliymişler.

Sonra kapıyı gösterdi ziyaretçilerine, adamlar mırıldanıp homurdanarak çıkıp gittiler.

Çok geçmeden, bir grup yaşlı kadınla erkek geldi kilfseye:

-Biz de katılıyoruz alaya Don Camillo"/dediler.

-Doğruca evinize döneceksiniz, anlaşıldı mı-diye karşılık verdi Don Camillo-. Tanrı biliyor dindarca niyetlerinizi. Yaşlılarla çocukların evde oturmaları gereken günlerden biridir bugün.

Kilisenin önünde oyalanan birkaç kişi daha vardı, ama uzaklardan(Brusco'nun gözdağı vermek icin havaya ateş ettiği)makineli tüfeğin sesi duyulunca, bu en yürekliler bile dağılıverdiler. Dışarıya çıkan Don Camillo meydanı bomboş buldu.

Mihraptan seslendi Hazreti İsa:

-Gidiyor muyuz Don Camillo ? Gün ışığında ne güzel görünüyordur, şimdi ırmak. Gerçekten çok memnunum o manzarayı seyredeceğime.

-Tamam gidiyoruz...-dedi Don Camillo-. Yalnız, korkarım ki alay bir tek benden ibaret olacak bu kez. Bununla yetinirseniz...

-Don Camillo varsa, birbaşına yeterlidir o...dedi Hazreti İsa gülümseyerek.

Don Camillo haçı taşımasına yardımcı olacak kayışları çabucak kuşandı, mihraptan aldığı kockocaman, haçın ucunu, kayıştaki yuvaya yerleştirdikten sonra, içini çekerek.

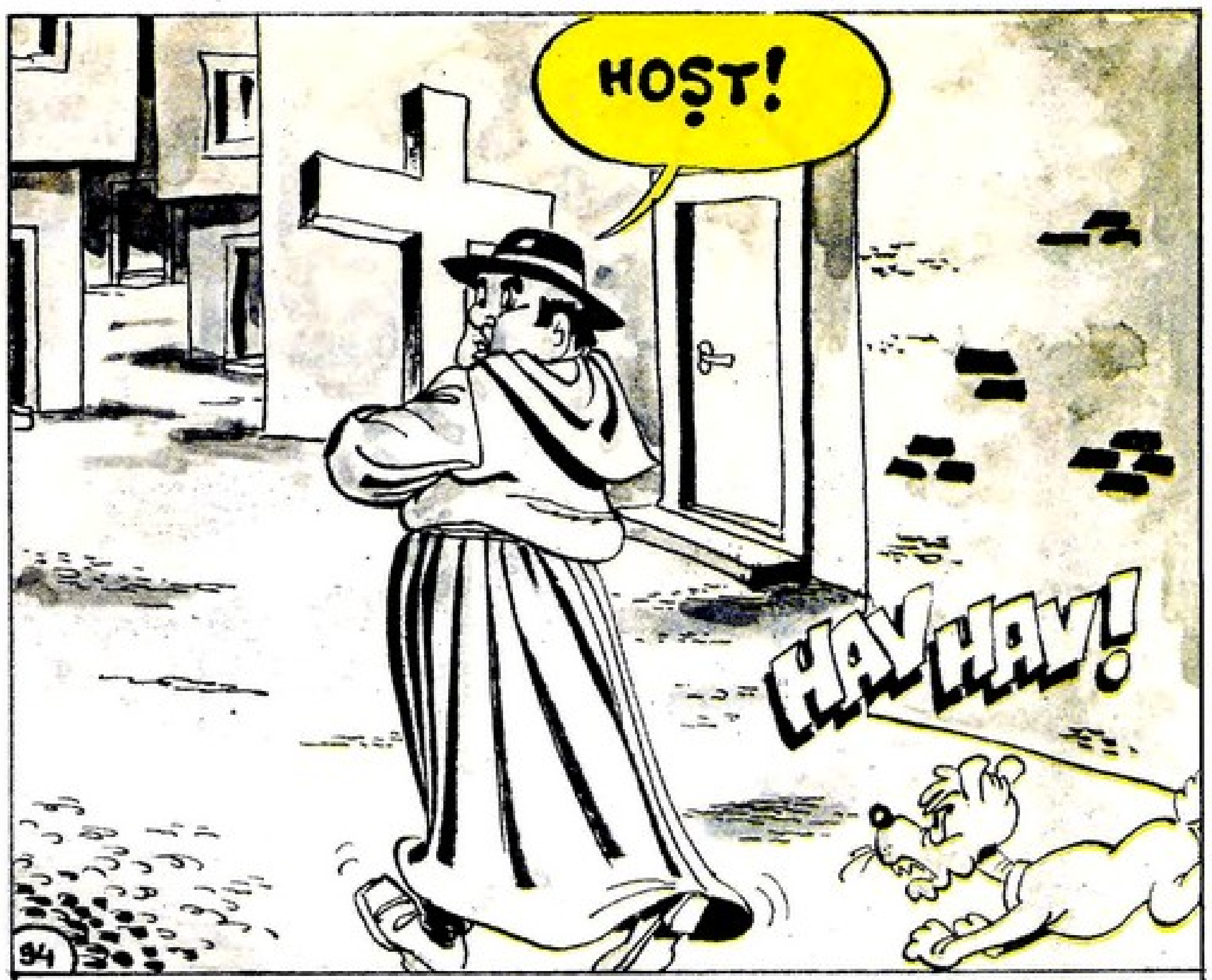

- Hiç olmazsa, birazcık daha hafif yapabilirlermiş bu haçı...-dedi.

-Bana mı söylüyorsun bunu- dedi Hazreti İsa gülümseyerek-. Ben taşımadım mı bu haçı ta tepenin başına dek? Üstelik seninki gibi geniş omuzlarım da yoktu.

Biraz sonra, Don Camillo koskocaman çarmıhla birlikte kilisenin kapısında göründü. Ciddi bir anlam okunuyordu yüzünde.

Köy ıpıssızdı. Evlerine kapanan halk kepenklerin yarıklarından gözlüyorlardı dışarıyı. Don Camillo kendi kendine,

-Veba salgınına tutulmuş köylerde, büyük, karara bir haç taşıyarak, dolaşan rahiplere benzedim şimdi ... dedi, sessizlik içinde daha da gür duyulan bariton sesiyle bir ilahi söylemeye girişti.

Meydanı geçip, bomboş sessiz olan ana yolda yürümeye başladı. Ara sokakların birinden çıkan küçük bir köpek Don Camillo'nun arkasına takıldı sessizce.

-Hoşt-diye homurdandı Don Camillo.

-Bırak, dokunma..-diye fısıldadı Hazreti İsa haçın üstünden. Peppone, "Alaya bir köpek bile katılmadı"diyemez artık.

Ana yol, sonunda kıvrılarak ırmağa giden dar bir geçide ulaşıyordu Don Camillo köşeyi döner dönmez umulmadık bir engel çıktı karşısına. Ayakları iki yana açılmış iki yüz a-

dam kollarını kavuşturmuş, sessizce bekliyorlardı. En önlerinde de, elleri beline dayalı Peppone vardı.

Don Camillo, "Ah, bir tank olsaydım şimdi"diye geçirdi içinden. Ne var ki, tank değil Don Camillo olduğundan Peppone'ye bir metre kalıncaya dek yaklaşıp, sonra durmak zorunda kaldı. Koskocaman çarmıhı yerinden çıkarıp havaya kaldırarak, bir gürz gibi sallanmaya başladı elinde.

-Efendimiz-dedi-, sıkı durun vuracağım.

Ama vurması gerekmedi. Göz açıp kapayıncaya kadar, durumu kavrayan adamlar iki yana kaçışmışlar. sanki sihirli bir el Don Camillo'nun önünde yolu açıvermişti.

Yalnız Peppone. elleri belinde. ayakları iki yana açılmış. kımıldamadan duruyordu yolun ortasında Don Camillo haçı yuvasına yerleştirip, dosdoğru üstüne yürüyünce Peppone bir kıyıya çekildi. Haçı göstererek

-Onun hatırı için çekiliyorum, anladın mı-dedi-. Yoksa sen vız gelirdin.

Don Camillo yüzüne bile bakmadan karşılık verdi:

-Çıkar öyleyse şapkanı başından.

Peppone şapkasını çıkardı, Don Camillo yolun iki kıyısına sıralanmış olan Peppone'nin adamlarının arasından vakarla yürüyüp geçti.

Don Camillo, ırmak setine varınca durdu, yüksek sesle,

-Ya Hazreti İsa-dedi-, köyün birkaç dürüst insanı, kendilerine bir Nuh'un gemisi yapabilip güvenle suyun üstünde kalabilecek olsalar, sizden, bir sel gönderip bu seti parçalayarak bütün çevreye su bastırmanızı isterdim. Ne yazık ki, bu dürüst insanlar da, kokuşmuş komşuları gibi tuğla evlerde yaşıyorlar. Allahsız Belediye başkanı Peppone'yle onun haydut sürüsünün günahları yüzünden, iyi insanların da ceza çekmesi adaletsizlik sayılacağından, bu çevreyi sulardan koruyup, bolluk vermenizi diliyorum.

Tam arkasından Peppone'nin sesi duyuldu:

-Amin.

-Amin-dedi haçı izlemiş olan Peppone'nin adamları da.

Don Camillo geri dönmek üzere yola koyuldu. Kilisenin kapısına, vardığında Hazreti İsa uzakta kalan ırmağı son bir kez takdis etsin diye arkasına dönünce, bir de ne görsün! Kimler yoktu ki karşısında: küçük köpek, Peppone, Peppone'nin adamları, bütün köy halkı, hatta bir dinsiz olan köyün eczacısı bile oradaydı. Eczacı. Allah Babayı kullarına böylesine sevdiren Don Camillo gibi bir papazın var olabileceğini o güne dek aklından bile geçirmemişti.

HAFTAYA:

YENİ MACERA

BİT YARIŞI

AZİZ NESİN

-Hiç bit yarışı seyrettiniz mi?

Hayır, seyretmemişlerdi. Bit yarışı diye bir şey duymuşlardı ama, nasıl bir yarıştır, bilmiyorlardı. İnanmıyorlardı bile böyle bir yarış olabileceğine. Lâf olsun diye söylenen bir söz sanıyorlardı bit yarışını.

-Siz seyrettiniz mi?

-Seyretmenin lâfı mı olur, hem de çok seyrettim. Kendim de bit yarıştırdım..

-Nasıl oluyor, aman anlatsanıza...

-İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru. Bir akşam bir meyhanede arkadaşlarla içiyoruz. Şimdi Başbakanın hükümet programı diye söylediği bazı sözleri, ben o gece meyhanede sarhoşlukla ağzımdan kaçırmışım. Sarhoş olmasaydım hiç söyler miydim? Nasıl olsa yirmi yıl sonra Başbakan hükümet programı olarak söyleyecek, acelem ne? Sarhoşluk işte... Neyse efendim. Meyhanede bulunan sadık yurattaşlarımızdan biri hemen karakola koşup, meyhanede bir adamın işçilerin sendika kurmaları gerektiğini söylediğini ihbar ediyor. Bu ihbar üzerine, beş on sivil polis meyhaneye gelip beni çeviriyor başlıyorlar benimle kadeh tokuşturup konuşturmaya. Benim onların siyasî polis olduklarından haberim yok tabii.. Deminden beri meyhanede kendi arkadaşlarımla bir türlü anlaşamıyorduk, boyuna tartışıyorduk; oysa bu yeni gelenlerle birbirimize kaynaşıverdik.

Bir tanesi bana,

-Bu bizim hükümette iş yok ha? Ne dersiniz? diyor.

Ben de ona,

-Çok haklısınız! diyorum.

Sonra şerefe kadeh kaldırıyoruz.

Başka biri,

-Zenginler işçileri sömürüyorlar.. Siz de bu düşüncede misiniz? diyor.

-Evet...diyorum.

Yine şerefe kadeh kaldırıyoruz.

Benim kendiliğimden bir şey söylediğim yok. Onlar söylüyor, ben de onaylıyorum. Ama doğrusu, içimden de "Yahu, artık halk uyanmaya başladı, bak şu insanlara, neler düşünmeye başladılar!" diye de seviniyorum. Oysa beni, memleket hesabına sevindirenlerin hepsi de polismiş.

Meyhaneden çıktık. Ben, yarısı içkidense, yarısı da sevinçten iyice sarhoş olmuşum, sallanıp duruyorum. O sonradan meyhaneye gelip de çok iyi anlaştığımız adamlar, yuvarlanmayayım diye koluma girdiler, sıkıca beni götürüyorlar. Ben,

-Zahmet buyurmayın, ben giderim...dedikçe,

-Hiç olur mu efendim... Biz sizi emniyetli bir yere koymadan bırakmayız..diyorlar.

Yahu memlekette helâl süt emmiş ne insan evlâtları var, aşkolsun...

-Müsaade buyurun efendim, vallahi ben giderim...

-Yoo, katiyen bırakmayız... Biz götüreceğiz...

Allah Allah... Bunlar beni götürüyorlar, ama, ters yana gidiyoruz.

-Ben Kasımpaşa'da oturuyorum.. Siz beni bırakın, ben burdan kendim giderim. Buraya kadar getirdiniz ya, eksik olmayın, çok teşekkür ederim...

-Biz sizi bu halde geceyarısı sokaklarda bırakamayız... Siz hele bu gece bizim konuğumuz olun da...

Ne iyi kalpli insanlar canım... Allah razı olsun... Memleket hakkında çok iyi umutlara kapıldığımdan keyfimden hafif hafif şarkılar da mırıldanıyorum.

-Gece vakti, ama sizinkileri de rahatsız edeceğiz... Bana müsaade edin...

-Estağfurullah... Ne rahatsızlığı? .. Biz görevimizi yapıyoruz... Siz bu gece bizde kalın...

Üç onlar, bir de ben, dört... Bindik bir arabaya... Doğru İstanbul Emniyet Müdürlüğüne. Ben oralarını bilmediğim için, onların oturduğu apartımana giriyoruz sanıyorum.

-Ooo, apartımanınız ne büyükmüş...

Merdiveni çıkıyoruz. İçimden "Benim de bu konukseverliğin altında kalmamam gerekli ama, bu adamları benim iki küçük odalı bekâr evimde nasıl ağırlayacağım?" diye düşünüp duruyorum. Onlar hâlâ beni kollarında merdivenlerden çıkarıyorlar. Bir ara,

-Arkadaşlar, valla beni çok mahçup ettiniz...dedim.

Ben bu sözü söylememle, sol yanındaki,

-Yürü ulan şeyoğluşey! deyip de boş böğrüme bir dirsek indirince, ben basamaklara yığılakaldım.

Yooo, buna eşek şakası derler hani.. Arkadaşlık markadaşlık ama, ben sululuktan hiç hoşlanmam. Ama ne de olsa onlardan iyilik gördüğümden birden sertleşemedim de, hani onlar bana şakadan "şeyoğluşey" deyince ben de altta kalmamak için, sözde yaptıkları şakaya gülümseyerek,

-Ulan yapmayın hergeleler...dedim.

Dememle yüzüme gözüme sille tokat, tekme inmeye başladı. Ondan sonrasını hayal meyal hatırlıyorum. Artık sarhoşluktan mı sızmışım, yoksa dayaktan mı bayılmışım, bilemiyorum. Sabahleyin erkenden uyandım ki, buz gibi taşların üstüne uzatılmışım. Yerimden kalkmaya çalıştım, nerde, kımıldayamıyorum bile, turşu olmuşum. Zihnimi toparlamaya çalışıyorum: Meyhanede birileriyle arkadaş olduk, sonra beni onlar alıp misafir ettilerdi. İyi ama bu ne biçim misafirlik canım.

Her halde onlar da çok sarhoştu.. Sarhoşlukla biz birbirimize girdik. Şimdi uyanırlar, özür diler, kahvaltı getirirler...

Evet, bir posta daha dayak yiyerek kahvaltıyı ettim. Sonra oradan savcılığa, ordan da cezaevine... Vallahi, meyhanede bütün söylediklerim, şimdi Başbakanın hükümet programı olarak ilan ettiklerinin onda biri bile değil...

Cezaevini boyladım. Üstümde birkaç kuruşum vardı. İlk günler iyi geçti. Ama para suyunu çekince, iyice tırıl kaldım. Gelenim, gidenim, arayanım, soranım yok.. Benim gibi züğürtleri cezaevinde "Adem Baba Koğuşu"na atıyorlar. Bu Adem Baba Koğuşu'nu anlatmaya kalksam sabaha kadar bitmez. Yalnız şu kadarını söyleyeyim, belki anlatabilirim.

Ben daha Adem Baba Koğuşu'na gitmemiştim. Bir gün cezaevinin orta bahçesinde geziniyoruz. Adem Baba Koğuşu'nun penceresine doluşmuş mahkûmlar, bahçede gezinen bir koğuş arkadaşlarına durmadan,

-Gelsene ulan... Hani on dakika gezecektin namussuz, bir saati bile geçti. Gelsene!.. diye bağırıp duruyorlar.

Neymiş, biliyor musunuz? Koca Adem Baba Koğuşu'nda, yalnız bir tek pantolon varmış her biri bu pantolonu sırayla giyip bahçeye teker teker güneşlenmeye çıkarlarmış. İçlerinden biri ayağına pantolonu giymiş, bir saattir dönmüyor koğuşa.. Öbürlerinin de ayağında pantolon olmadığından, donla bahçeye inip, onu yakalayamıyorlar. Boyuna bağırıyorlar demir parmaklıklı pencerelerden:

-Ulan, sen bir daha buraya gelmeyecek misin... Nasıl olsa geleceksin...

İşte beni böyle bir Adem Baba Koğuşu'na attılar.

Aklına gelen, gelmeyen her türlü sefillik rezillik ortada...

O günlerde de bütün Türkiye'de tifüs salgını var. Hatta hikâyeci Kenan Hulusi'yle romancı İskender Fahrettin bile, o günlerde tifüse yakalanıp ölmüşlerdi. DDT de daha çıkmamış, bit ölüm saçıyor...

Her sabah kalkıyoruz ki, cezaevinde birkaç kişi tifüsten ölmüş. Ölüleri sedyeye koyup orta bahçeden geçiriyorlar. Tifüsten ölüm olmadığı gün yok. Bazı gün, on-on beş kişinin öldüğü de oluyor.

Bu tifüs berbat bir şey, akşamdan ateşi yükseliyor hastanın, sabahleyin bakıyorsun ölmüş...

Adem Baba Koğuşu'na soktular beni, daha doğrusu ittiler... Baktım, koğuştakilerin hepsi birbirinin üstüne yığılıp toplanmış bir şey seyrediyorlar. Ben de sokulup baktım, ama anlayamadım. Oradan birisine,

-Ne oluyor arkadaş? dedim.

-Bit yarışı...dedi.

Neee? Bit yarışı mı? Yahu, insanlar tifüsten kırılıyor, bunlar burda bit yarışı yapıyorlar.

Bu koğuştaki adamlar da çok lânet, ters insanlar; bunlara bir şey de söylenmez. Konuşulabilecek gibi gözüme kestirdiğim birine bitte ölüm tehlikesi olduğunu anlatmaya çalıştım aklımca. Sakalları uzamış, ayağında kir rengi uzun paçalı bir don olan adam bana,

-Bu bitler yarış için özel yetiştirilmişlerdir, bunlarda mikrop olmaz...dedi.

-Mikropsuz oldukları nasıl anlaşılıyor?

-Bunlar başka bitlerle temas ettirilmiyorlar ki... Özel olarak bakılıp besleniyor, yetiştiriliyor...

Şimdi size bit yarışının nasıl olduğunu anlatayım. Yarış alanı iyice düz olacak. Döşemenin üstüne düz bir teneke koymuşlar. Tenekenin üstüne tebeşirle bir daire çiziliyor. Yarışacak bitler, ortadaki dairenin içine aynı zamanda bırakılıyor. Tabii bitler yürümeye başlıyorlar. Dıştaki daireyi kimin biti daha önce geçerse o bit yarışı kazanıp birinci oluyor, arkasından ikinci, üçüncü geliyor.

Tıpkı öbür koğuşlarda kumar oynarken olduğu gibi, bit yarışlarda da bir manocu var. Koğuşun ağası olan manocu, hem de bit yarışlarında hakem görevini yapıyor. Yarışan bitlerin derecelerini o söylüyor, kimse ona karşı gelemiyor.

Koğuşta her isteyen kendi bitini yarışa sokuyor. Ama bitini yarışa sokabilmesi için, yarışacak bit başına önceden bir parayı ortaya koyması gerekli. Diyelim, her yarışçı bit başına, üçer lira. On bit yarışıyorsa, otuz lira ortada. Birinci gelen bitin sahibi, ortadaki paranın üçte biri olan on lirayı alıyor. İkinci gelen bitin sahibi, koyduğu paranın iki katını, yani altı lira alıyor. Üçüncü gelen bitin sahibi de, koyduğu paranın bir buçuk katını, yani dört buçuk lira alıyor. Dördüncü gelen bitin sahibi, ancak koyduğu parayı geri alıyor, yani üç lirasını kurtarıyor. Geriye kalan paranın hepsi manocunun.

Bitlerini yarışa sokacak kadar parası olmayanlar da, yirmi beş kuruşuna, elli kuruşuna bahse giriyorlar. Hiç parası olmayanlar da cezaevinde verilen günde bir tayını bahse yatırıyorlar. Manocu bahse girip kazananlardan yüzde on mano alıyor. Paraları kendisi tayınları da meydancı topluyor.

Manoyu toplayan koğuşun ağası "Anasını ş'apan Süleyman" adında biri. Bu adam bıçak çekip zorla kendi öz anasının koynuna girdiği için, ağır ceza yemiş, bu yüzden ona Anasını ş'apan Sülüman diyorlar. Anasını ş'apan Sülüman'ın da yarış bitleri var, o da bitlerini yarıştırıyor.

Koğuşa ilk girdiğim zaman yarış bitmek üzereymiş. Yarış bitti. Kazananlar paralarını aldılar. Manocu, manosunu topladı. Kazanamayanlar, bitlerine sövdüler. Meydancı, üstünde yarış yapılan kirli bezle, tenekeyi ortadan kaldırdı. İşte ancak o zaman beni gördüler. Koğuşlarına yeni bir adam gelmiştf. Bana her "Geçmiş olsun arkadaşım" diyene "Eyvallah, sağol arkadaşım" diyordum.

Biraz sonra koğuşun içinde herkes kendi dünyasına çekilince, sol gözü küçülüp leblebi kadar kalmış bir adam yanıma geldi benimle konuşmaya başladı. Bu adamın "Mareşal David" denilen kafadan sakat bir Yahudi olduğunu sonradan öğrendim. Mareşal David denemelerinin nedeni, dışardayken göğsünü nişanlarla, madalyalarla doldururmuş da ondan.. Cezaevine girerken bütün nişanlarını, madalyalarını söküp almışlar. Ama Mareşal David, madalyasız, nişansız yapamadığından, Adem Baba Koğuşu'nda da kirli, pis, yırtık pırtık mintanlarının göğsüne gazoz kapakları, ipe bağlanmış şişe mantarları, tahta parçaları, düğmeler takıyordu. Mareşal David cinsi sapıkmış, mezardan çıkardığı erkek ölülerle yatarmış. Bir gece yeni gömülen bir ölüyü mezarından çıkarmış, tabutu sırtlayıp götürürken yakalamışlar, cezaevine tıkmışlar.

Mareşal David, bütündünyada kendi üstüne bit terbiyecisi olmadığını söyleyerek övünüyordu. Eğer olempiyatlarda bit yarışları da olsa, David de kendi yetiştirdiği bitleri olempiyata sokabilse, dünya birincisi olacaktı.

-Öyleyse burdaki bütün yarışları sen kazanıyorsundur...dedim.

-Hayır...dedi.

-Neden peki?

-Onun nedeni var, söyleyemem...

Birden bana,

-Bitin var mı? diye sordu.

Cevap vermediğimi görünce,

-Üstünde bit var mı, çamaşırlarında? diye sorusunu tekrarladı.

-Sanmıyorum, dedim, çünkü daha birkaç gün önce karantina koğuşunda bizi hamama, elbiselerimizi de etüve sokmuşlardı.

Mareşal David buna çok sevindi:

-Öyleyse sen temizsindir, benimle ortak bit yarışına var mısın?

-Bilmem ki nasıl oynanır?

-Ben sana öğretirim. Benimle ortak ol, sana ne dersem, sen onu yap, göreceksin, bütün yarışları benim bit kazanacak bu akşam.

O böyle söylerken yeni bit yarışı için meydancı ortaya bezi yayıyor, tenekeyi koyuyor, tenekenin üstüne de tebeşirle içiçe iki daire çiziyordu.

Mareşal David,

-Hadi dedi, ikimiz için üç lira koy, göreceksin kazanacağız...

-Üç liram yok...

David çok üzüldü. Ama benim gerçekten üç liram yoktu, bütün param, bir buçuk liraydı onu da harcamaya korkuyordum.

Heyècanla,

-Kazanacağız yahu, kazanacağız..diyordu.

-Param yok...

-Satılacak bişey yok mu üstünde ..Görüyorsun, bende bişey yok, tırılım...

Ceket cebimdeki dolmakalemimi gördü.

-Satalım mı kalemi?

Kalemi verdim. Pencereden bahçedeki birine seslendi. Sonra kalemi ona attı. Az son-

DEVAMI KARŞIDA

Geçim derdini,
can sıkıntısını,
Karı-koca kavgasını,
şipşak keser.
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

GIRGIR

POLİTİKAYLA UĞRAŞMAZ POLİTİKACILARLA UĞRAŞIR

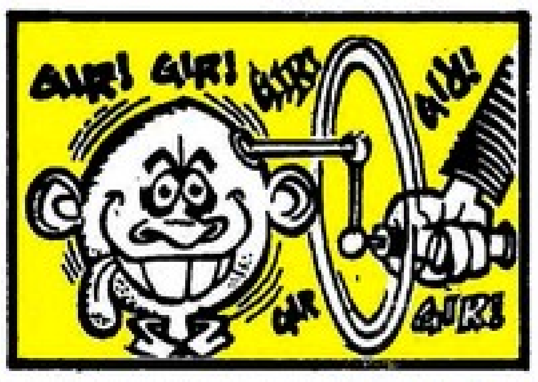

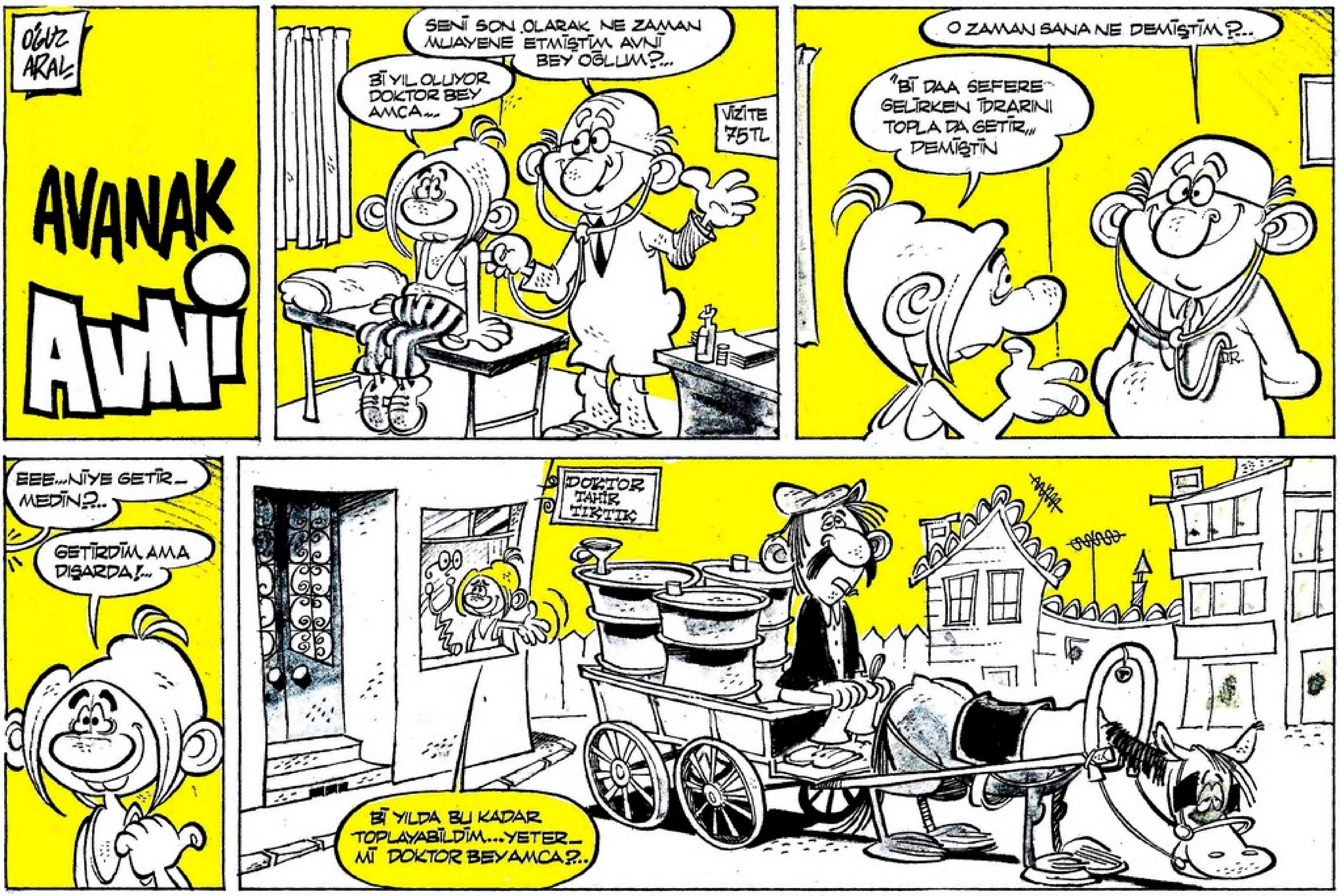

BİT YARIŞI

ra kalem bir liraya satılmıştı. Dışardaki adam, koğuşun demir kapısı altından bir lirayı itti. Ben de meraktaydım. Eşarbımı da sattırması için verdim. İki buçuk liraya da onu sattırdı.

Sonra,

-Gel buraya! diye beni koğuşun bir köşesine çekti. Kolunu açtı. Koltuk altına yakın bir yerindeki bağlı pis bezleri çözdü. Bezlerin altındaki yün içinden bir bit çıkardı, kocaman bir bit...

-İşte Macar, dedi, benim Macar bu... Macar kadanaları gibi olduğundan, Macar adını taktım.. Sen bu biti tanımalısın. Öbür bitlerden ayırman için boyayacağım Macar'ı...

Eline iğne batırdı. Çıkan kanla, Macar'ın sırtını kırmızıya boyadı.

-Artık, şimdi tanırsın, dedi, bak, kulağını aç, beni iyi dinle. Macar'ın birinci gelmesi senin elinde.. Yarışan bitler birinci çizgiden çıktılar mı, gözün bu bizim Macar'da olacak. Sen ne yanda durursan Macar o yana, sana doğru koşarak gelir. Baktın ki Macar'ın önünde başka bir bit var. O zaman, sen başka yana geç ki, Macar sana koşsun.. Anladın mı?

-Anlaıcadım...

-Hay Allah!.. Sana bu işin sırrını açıketmek zorundayım. Arkadaş, bu bit kısmı, temizlikten çok hazzeder. Sonra insan kokusunu hemen alır, pis insandan kaçar, temiz insana koşar. Herkes sanır ki, bit pislikten hoşlanır. Hayır, temizlikten hoşlanır. Bin kişinin ortasına bir tek bit at, gider, arar tarar, hangisi temizse onu bulur.. Çaktın mı dalgayı? Şimdi bu koğuşta senden daha temizi yok.. Sen ne yana durursan Macar o yana koşacak. Ama yaşlandı zavallı... Baktın ki başka bir bit bizim Macar'ı geçiyor, sana doğru koşuyor, sen hemen Macar'a yakın olan başka yana geç ki, birinciliği alsın...

Meydancı bağırıyordu:

Haydi, yarışa!.. Haydi yarışa!..

Biz de üç lirayı verdik. On iki bit yarışa giriyordu. Ağa'nın işaretiyle on iki bit, ortadaki küçük dairenin içine bırakıldı. Ben hayatımda böyle heyecanlı bir şey seyretmedim. Her bitin sahibiyle, o bit üzerine bahse girmiş olanlar, avazları çıktığı kadar, bitlerin adlarını bağırıyorlardı. Koşu atları gibi, her yarış bitinin ayrı adı vardı ve ordakiler bitleri tanıyorlardı.

-Haydi sülüüüüün!..

-Ulan, uçan ineeek!..

-Dayan kızım Peri...

-Uç Martı, uç!... Uç aman Martı!...

-Ulan halis kan yerli namussuz, amma da gidiyor...

Benim gözüm bizim Macar'daydı. Üstündeki kan kırmızısından Macar'ı hemen tanımıştım.

Küçük daire içine bırakılan bitler önce, şaşkın şaşkın durdular. Sonra içlerinden biri, benim yönüme doğru bir koşu tutturdu. Mareşal David,

-Karşıya geç! diye fısıldayıp beni itti.

Yerimi değiştirdim. Ben yerimi değiştirince, önden giden bit durdu, sanki birisini arar gibi olduğu yerde o yana, bu yana döndü. Yine bana doğru bir koşu tutturdu.

Benim gözüm Macar'da.. Macar da bana doğru geliyor ama, dördüncü... Macar'a yakın olan yana geçtim. Bu sefer Macar önde geliyor. Dış daire çizgisine geldi gelecek.. Derken yaman bir bit, Macar'ı taktı, ben hemen sola kaydım... Ben sola kayınca öndeki bit şaşaladı, durakladı... Mareşal David avaz avaz bağırıyor.

-Haydi aslan Macar!..

-Yavrum Sülün!...

Mıknatıs demir tozlarını nasıl çekerse bütün yarışan bitler bana doğru yelpazelenmiş geliyorlardı. Ama en önde bizim kanlı Macar.. Macar birinci geldi, bize ortadaki otuz altı liranın yarısı, on sekiz lirayı verdiler.

İkinci yarışa geçtik. Bu sefer on dört bit girdi yarışa.. Yine birinciliği Macar aldı..

O gece sabaha kadar bit yarışı yapıldı, Macar yüz liradan çok kazandı. Sabaha karşıydı, yarış bitti. Herkes kendi bitini alıp, koynundaki yuvasına, sargılar altındaki yünlerin arasına koydu. Yarış bitleri, yünle yağlı deri arasında besleniyordu.

Paraları Mareşal David'le bölüştük. David,

-Ben sana demedim mi, dedi, benim üstüme bit terbiyecisi yoktur. Ben bitlerin ruhunu bilirim. Yalnız sen kirlenmemeye dikkat et...

Bir her gün bit yarışında para kazanıyorduk. Eroin içicisi olan David, parası olduğundan bol bol eroin alıp çekiyordu.

Benim asıl şaştığım, Adem Baba Koğuşu'ndaki çıplak adamların nerden para bulup da bit yarışı oynadıklarıydı. Sanki bu koğuş bir darphaneydi.

O koğuşa girdiğimin dördüncü günüydü. Yarışlarda bitler, artık eskisi kadar hızlı bana doğru koşmuyorlardı. Mareşal David,

-Artık sen de kirleniyorsun...dedi.

Ağır ağır da olsa, yine bana doğru geliyorlardı.

Her seferinde Macar'ın yarışı kazanmasına, Anasını ş'apan Sülüman'ın çok canı sıkılıyordu. Koğuşta bit satışı da vardı. İyi koşan bitler pahalı satılıyordu.

Anasını ş'apan Sülüman,

-Ulan David, sat şu Macar'ı bana.. dedi.

-Satayım ağabey...

Bunlar sıkı bir pazarlığa giriştiler. Vur aşağı, tut yukarı; elli liraya uyuştular. Anasını ş'apan Sülüman, elli lirayı saydı, Macar'ı aldı. Ağa olduğu için, yarış bitlerini kendi üstünde beslemez, ya meydancının, ya başka bir çocuğun üstünde beslerdi. Macar'ı meydancı aldı, özenle koltuk altındaki yünler arasına yerleştirdi.

Mareşal David bana,

-Şimdi yeni bir numaramız var, dedi, bu sefer Macar artık birinci gelemeyecek.. Bak ne yapacaksın? Sen artık yanlarda durmayacaksın, yarış çizgilerine eğilip tepeden bakacaksın.. Anladın mı? Bitler senin kokunu alıp başka yana gidemeyecekler..

Yarış başladı. Mareşal David bu sefer Tazı adlı başka bir bitini yarışa soktu.

Ben yarışan bitlerin tepesinden eğilmiş bakıyordum. Bitler iç dairede durdular. Boyuna kıvranıyorlar. Çünkü bana doğru gelmek istiyorlar. Ama kanatları olmadığından uçup gelemiyorlar. Hele Macar, boyuna kıçını döndürüyor. Öbür bitler, iç daireden çıkıp, yavaş yavaş yürümeye başladılar. Macar iç daireden çıkmıyor bile..

Anasını ş'apan Sülüman hırsından deli olacak,

-Ulan Macar, namussuz Macar... Yürü sene alçak cibilliyetsiz!.. diye bağırıp yırtınıp duruyor.

O gün dört yarış yapıldı, dördünde de Macar iç daireden bile çıkmadı. Deliye dönen Anasını ş'apan tırnağıyla bastırıp dümdüz etti.

Bu cinayetten sonra çok üzülen Mareşal David,

-Hayvanın kanına girdik, dedi.

-Peki, neden kımıldamıyordu bu David?

-Nasıl kımıldasın yahu, görmedin mi karnını, nasıl şişti? Hayvan karnını taşıyamıyor ki. Yarıştan önce bit aç bırakılır. Ben Macar'ı iyice doyurmuştum. Sen tepeden eğilmişsin hayvan zorlanıyor, uçamıyor, Karnı şiş, yürüyemiyor.. Gitti bizim Macar...

O günden sonra da bit yarışlarının eski heyecanı kalmadı, çünkü artık ben de onlar kadar kirlenmiştim, bitler bana eskisi gibi hızlı koşarak gelmiyordu.

SON